224353

ஜடைப்ரகாசம்

JL
Δ2y7N Q3M
N27
224353

அருட்பிரகாசம்.

அநாதப் பிள்ளைகளின் ஆதரணைசாலை

ஒருநிருபர் வரைகின்றார்:- ஜீவகாருணியமே பெரும்புண்ணியமெனக் கருதி அவ்வழியில் நிற்பாராகிய சமரசவேத சன்மார்க்கத்தினர் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து வடலூர்த் தருமசாலையில் ஓர்பேரறம் புரிதல்வேண்டும். அநாதப்பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்கத் தக்கஏற்பாடு கூடியசீக்கிரத்து செய்தல்வேண்டும். அன்பு அருள் என்று பேசும் பேச்சளவின்அன்றி அன்பின்செயல் அருட்செயல் என்பதை உணர்ந்து ஆவசியகமான காருணியச்செயல்களைக் கடைபிடித்துச் செய்தல்வேண்டும். பஞ்சமும், பலநோயும் அநேகஞ் சிறுவர்களை அநாதைகள் ஆக்கிவிட்டன. அச்சிறுவர்கள் கதர்சாலையில் உழைக்க இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அநாதப்பிள்ளைகளை முன்போல உறவினரும் ஊராரும் கவனிக்காமல் இரக்கமின்றி விட்டுவிடுகின்றார்கள். சயிலில் பாட்டுப் பாடிப் பிழைக்கவிட்டுவிடுகின்றார்கள். அவர்கள்நிலை என்னஆகும்! ஆதலின் சமரசவேதசன்மார்க்க சங்கத்தார் இப்பிள்ளைகளை ஒருசேரத்திரட்டி, கொல்லாமை புலாலுண்ணாமையாகிய இரண்டு ஒழுக்கத்திலும் பழக்கி, இவ்வாறு கொலை புலைஇரண்டும் அவர் விட்டுவிட்டபடியால் தங்களோடு ஒருகுலத்தவராக்கி, கருவிநூல்களையும் சமரசவேத சன்மார்க்க நூல்களையும் தருமச்சாலையில் வைத்துக்கற்பித்து, இம்மையில் பயம் எளிமை முதலிய பீடைகள் அணுகவொட்டாமல் தக்கஜீவியம் செய்யும்படி செய்து ஆன்மநேய உரிமைப்பாட்டின் ஐக்கியத்தை உண்மையில் வெளிப்படுத்துவார்களாக. இப்பெருமுயற்சியில் துணையாகப் பிரபு சபையாரும் பேருதவிசெய்வார்கள் என்பதில் தடையில்லை. சன்மார்க்க சங்கத்தவரே; சமரசவேதத்தவர்களே, அன்பே உடலாகவும் அருளே உயிராகவும் கொண்ட ஆன்மநேயவுரிமையாளர்களே, தருமச்சாலையைத் தருமச்சாலையாக்குங்கள், ஜீவகாருணியச் சாலையாக்குங்கள். பாத்திரம் அறிந்து பிச்சையிடுங்கள். தாழ்ந்தோரை உயர்த்தும்வழி இதுவே. ஆன்மநேயர்களுக்கு இச்சிறுவர்பிறரோ, நேயவுறவினரன்றோ அரைகட்டிக் கொண்டு முன்வந்து அறஞ்செயவிரும்பி ஐயமிட்டுண்ணுங்கள்.

REGISTRAR OF ... 224353 22 NOV 1927 MADRAS

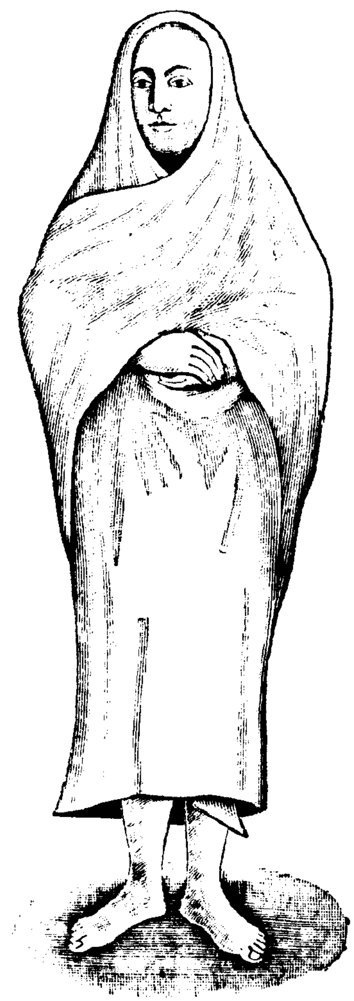

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்,
சிதம்பரம், ஸ்ரீமத், இராமலிங்க சுவாமிகள்.

ரிஜிஸ்டர் நம்பர், M. 2285.

OFFICE OF ... BOOKS ... 22 NOV ...

அருட்பெருஞ்ஜோதி.

அருட்பிரகாசம்.

திங்கள் வெளியீடு.

எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

மலர் 1. } பிரபவ ஆண்டு ஐப்பசித்திங்கள். 11-ம் நாள். { இதழ் 6.

தலையங்கம்.	...	...	155
ஷடாந்த சமரசம்.	....	...	158
ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்.	...	....	160
ஆத்மானுபவம்.	...	...	162
அன்பு.	...	...	164
ஸ்ரீமத், இராமலிங்கசுவாமிகள்.	....	....	167
ஸ்ரீமத், இராமலிங்கசுவாமிகள் ஜாதகம்.....			169
பிராணனும் அதைக்காப்பாற்றும் வழியும்.			170
சித்தர் மான்மியம்.	....	....	173
ஆசாரசீர்திருத்தமென்னும் நூதனஅபிப்பிராயம்	....	...	176
மாணவர் பகுதி	...	...	178
கதம்பம்,	...	....	179

வடலூர், இ. கோ. வரதராஜர்
பத்திராதிபர்.

பிறையாறு,
இரத்தினவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது-

வருடசந்தா ரூ. 2.] 1927. [ஆயுட் சந்தா ரூ. 25

உள்ளுறை.

கலையங்கம்.	பத்திராதிபர்,
ஷடாந்த சமரசம்.	சீகாழி ஸ்ரீமத், ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை அவர்கள்.
சமரச சன்மார்க்கம்.	சென்னை நவசக்தி ஆசிரியர், ஸ்ரீமான் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள்.
ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்.	ஸ்ரீமத், திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்.
அன்பு.	பத்திராதிபர்.
ஆத்மாநுபவம்,	சென்னை ஸ்ரீமான், T சாம்பசிவ முதலியாரவர்கள்.
ஸ்ரீமத், இராமலிங்கசுவாமிகள் ஜாதகம்.	தருமச்சாலை சுப்பராய சுவாமிகள்.
பிராணனும் அதைக்காப்பாற்றும்வழியும்,	தில்லையாளி. ஸ்ரீமான், நா. தம்பியப்ப செட்டியாரவர்கள்.
மாணவர் பகுதி.	சிறையாறு தமிழுவாத்தியாயர், ஸ்ரீமான், ப. அ. கிருஷ்ணசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள்.
சித்தார்ணவம்.	சீகாழி ஸ்ரீமத், நாராயணசாமி அய்யர் அவர்கள்.
ஆசாரசீர்திருத்தமென்னும் நூதன அபிப்பிராயம்	சீகாழி ஸ்ரீமத், M. S. இராஜகோபாலஅய்யரவர்கள். B. A; L. T.
தமிழ் சித்த வைத்தியம்.	தில்லையாளி வைத்தியபதி, ஸ்ரீமான், சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்கள்.
சுதம்பம்.	உத்தரஞான சித்திபுரத்து சிற்சபையமைப்பு, சுவாமிகளின் அற்புதம் கிளைச்சங்கம் முதலியன.

அறிவிப்பு.

ஷடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்க தருமச்சாலை.

அடிமையாகிய உங்களுக்கு அன்புடன் அறிவிப்பது;

ஒருவனைப்பற்றி அநந்தம் பேர்களும் நன்மையடைவதென்பது உண்மை. என்னால் நீங்கள் எல்லவரும் நன்மையடைவது சத்தியம் இதே அறைவீட்டிற்குள்ளேபோய் மீளவெளிப்படுவேன். அதுவரையில் பொறுத்திருங்கள். அஞ்சவேண்டாம்சாலையை இலகுவாய் நடத்திவாருங்கள்.

இப்படிக்கு,

ஸ்ரீமுகஹூ தைமீ 15உ
மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாக
மாளிகை.

இராமலிங்கம்.

மதிப்புரை.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுரத்தாதீனத்துச் சிதம்பரநாதமுனிவர் இயற்றிய நித்தியகன்மநெறி என்னும் சிறந்தநூல் வடமொழி யாகமங்களையும் பத்ததிகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றைத் தழுவித் தியானம் முதல்போசன விதியீறாக எருரு. திருக்குறள்களால் அமைந்தது. மெய்ப்பயன் கருதுவார்க்குப் பயனாகும் வண்ணம் இவ்வாதீன கர்த்தர்கள் ஆணைப்படி ஷையாதீனத்து முனி சிரேஷ்டர் சட்டைநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் பார்வையில் இராமலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகளால் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

தருமபுரவாதீனத்துப் பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திரிபதார்த்த தசகாரிய அகவல் உண்மையநுபவநூல். பாசதசகாரியம் ஆன்மதசகாரியம் சிவதசகாரியம் மூன்றனையும் மிக்க சீரியநடையிற் செம்பொருள் பயப்பதாகிய பயனோடு வெளிவந்திருப்பதைக் கண்ணோக்கும் பெரியோர்கள் யாவரும் வியந்து பாராட்டத்தக்கது.

ஓம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
அருட்பெருஞ்சோதி.

அருட்பிரகாசம்.

உத்தரஞான சிதம்பரம்
ஷடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க
நிலயத்தினின்றும்
வெளிவருவது.

மலர் 1	சாலை சகாப்தம் 61 பிரபவஆண்டு ஐப்பசித்திங்கள் 11-ம்நாள் 1927-ஹூ அக்டோபர்-மீ 26-உ	இதழ் 6

உத்தரஞான சிதம்பர மான்மியம்.

பவமே தவிர்ப்பது சாகா வரமும் பயப்பதுநற்
றவமே புரிந்தவர்க் கின்பந் தருவது தான்தனக்கே
யுவமைய மான வொளியோங்கு கின்ற வொளிருஞ்சுத்த
சிவமே நிறைகின்ற வுத்தர ஞான சிதம்பரமே.

அருட்பெருஞ்சோதி மான்மியம்.

மனமகிழ்ந் தேன்மன மாயையை நீக்கினன் மாநிலத்தே
சினமொடுங் காமமுந் தீர்ந்தே னெலாம்வல்ல சித்தும் பெற்றேன்
இனமிகுஞ் சுத்தசன் மார்க்கப் பெருநெறி யெய்திநின்றேன்
கனமிகு மன்றி லருட்பெருஞ் சோதியைக் கண்டுகொண்டே.

சிற்சத்தி துதி.

நீட்டுக் கொடியே சன்மார்க்க நீதிக்கொடியே சிவகீதப்
பாட்டுக் கொடியே யிறைவரிடப் பாகக்கொடியே பரநாத
நாட்டுக் கொடியே யெனையீன்ற ஞானக்கொடியே யென்னுறவாங்
கூட்டுக் கொடியே சிவகாமக் கொடியே யடியேற்கருளுகவே.

உலகப்பேறு.

முன்னுள மார்க்கங்கள் யாவும் முடிந்தன
மன்னுள சுத்தசன் மார்க்கஞ் சிறந்தது
பன்னுளந் தெளிந்தன பதிநட மோங்கின
என்னுளத் தருட்பெருஞ் சோதியா ரெய்தவே.

சத்திய ஞானசபை.

எல்லாம் வல்ல இறைவனருளால் விளங்கும் உத்தரஞானசிதம்பரத்தின் கண்ணே திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரின் சங்கற்பப்படி சத்தியஞானசபை தோன்றி இற்றைக்கு 56-ஆண்டுகளாகின்றன. அச்சத்தியஞானசபை கட்டிடம் ஏழுமாதத்துள் முடிவுபெற்றது. சத்தியஞானசபையென்பது உண்மைஞானம் பெறுமிடமென்னும் பொருளதாம். ஞானம், உண்மைஞானம், உலகஞானம் என இருவகைப்படும். அவற்றுள், உண்மைஞானமானது ஆன்மசாந்தியடைந்து பேரின்பந்துய்த்தற்கு ஏதுவாம். உலகஞானமானது சரீரம் பலவகையிலுஞ் சௌக்கியமடைதற்கான முறையைப் போதிப்பதாம். ஆன்மவிளக்கமில்லாதவரையில் சரீரத்துக்கெவ்வளவு சுகங்கிடைப்பினும் பயனற்றதே. ஆதலால் ஆன்மசுகத்தோடு சரீர சுகமும் பெறவேண்டியது அவசியமானது. ஆன்மசுகம் நேரிட்டால் சரீர சுகந்தானே உண்டாகிவிடும். அதற்கென ஓர் பிரயாசைவேண்டாம். சரீரசுகங்கிடைத்தால் ஆன்மசுகம் கிடைக்கமாட்டாது. ஆனதுபற்றி ஆன்மசுகத்தையே அத்தியாவசியமாக ஒவ்வொருமனிதரும் அடையவேண்டுமென்பது ஸ்ரீமத், வள்ளலாரின் கருத்தாகும். அதற்காதாரமாக "சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க சத்தியச் சிறுவிண்ணப்பத்தில்" எங்கும் பூரணராகி விளங்குகின்ற ஓர் உண்மைக் கடவுளுண்டென்றும் அக்கடவுளை உண்மையன்பாற் கருத்திற் கருதி வழிபாடுசெய்யின் அக்கடவுள் திருவருள் நமது கருத்தின்கண் வெளிப்பட்டு விளங்குமென்றும், அத்திருவருள் விளக்கத்தால் மரணம், பிணி, மூப்பு, பயம், துன்பம் முதலிய அவத்தைகள் எல்லாவற்றையும் தவிர்த்து எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும் எவ்வளவுந் தடைபடாத பேரின்பசித்திப் பெருவாழ்வை அடைதற்கூடுமென்றும், எங்கள் அறிவில் தேவரீர் திருவருளால் உண்மைப்பட உணர்த்தியருளப்பட்டோம். அவ்வுணர்ச்சியைப் பெற்றது தொடங்கிக் கடவுள் வழிபாடு என்ஞான்று செய்வோம்! கடவுள் திருவருள் விளக்கம் எந்நாளடைவோம்! மரணம், பிணி, மூப்பு, முதலிய அவத்தைகள் எப்போது நீங்கும்! என்றும் அழியாத பேரின்பசித்தி எக்காலங்கிடைக்கும்! என்று எண்ணி எண்ணி வழிதுறை தெரியாமல் வருந்தி நின்ற தருணத்தே:

களைப்பறிந்துதவுங் கருணைக்கடலாகிய கடவுளே! தேவரீர் நெடுங்காலம் மரணமுதலிய அவத்தைகளாற்றுன்பமுற்றுக் களைப்

படைந்த எங்களை அவ்வவ்வவத்தைகளினின்றும் நீக்கிக் களைப்புங் கலக்கமுந்தவிர்த்து அழியாதபேரின்பசித்தியை அடைவித்தற்பொருட்டாகவே, பூர்வஞான சிதம்பரத்தின் வடபால் பார்வதிபுரமென்று குறிக்கப்படுகின்ற உத்தரஞான சித்திபுரத்தில் யாம் அளவுகடந்தநெடுங்காலம் சித்தியெலாம் விளங்கத் திருவருள் நடஞ்செய்வோமென்றும், அதுதருணம் மிகவும் அடுத்த சமீபித்ததருணமென்றும் அப்பதியினிடத்தே யாம் அருள்நடஞ்செய்வதற் கடையாளமாக ஓர்ஞானசபை காணுதல் வேண்டுமென்றும், திருவருள் குறிப்பால் அறிவித்ததுமன்றி அருளுருவாகி எங்கள் அகத்தும் புறத்தும் அமர்ந்தருளி யாதோர் தடைகளுமின்றி திருஞானசபையும் தோன்றி விளங்கச்செய்வித்தருளிய தேவரீர் பெருங்கருணையைக் கருதுந்தோறும் பெருங்களிப்படைகின்றோம். இனி அத்திருஞானசபையை அலங்கரித்தல் வேண்டுமெனக் குறிப்பித்த வண்ணம் அலங்கரிக்கத்தொடங்குகின்றோம். அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவரே! தேவரீர் அருளுருவாகி எங்கள் அகத்தும் புறத்தும் அமர்ந்தருளி யாங்கள் செய்யும் இவ்வலங்காரத் திருப்பணியில் எவ்விதத்தாலும் யாதொரு தடையும் வாராதவண்ணம் செய்வித்து அவ்வலங்காரத் திருப்பணியை முற்றுவித்தருளல்வேண்டும். சர்வவல்லவராகியதனித்தலைமைக் கடவுளே! அத்திருவலங்காரத்திருப்பணி முற்றிய தருணத்தே தேவரீர் அமர்ந்தருளி அற்புதத் திருவருள் விளக்கத்தால் எங்களையும் இவ்வுலகில் இத்தேகத்தைப்பெற்ற மற்றவர்களையும் உண்மையடியர்களாக்கி, உண்மையறிவைவிளக்கி, உண்மையின்பத்தையளித்துச், சமரச சுத்தசன்மார்க்க நிலையில் வைத்துச், சத்திய வாழ்வை யடைவித்து, நித்தியர்களாக்கி, வாழ்வித்தல் வேண்டும். எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்சோதி அற்புதக்கடவுளே!" எனக் கூறியுளார்.

உலகினர் ஆன்மஞானத்தை பெறுதற்கருதியே இச்சத்தியஞானசபை ஸ்ரீமத், வள்ளலாரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சபையின் அதிகாரிகள் யாவரெனில் ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கத்தினர்களேயாவர். பிள்ளைச்சிறுவிண்ணப்பம் 16-வது பாசுரத்தில் "சற்சபைக்குரியார் தம்மொடுங்கூடி—" என்றும், 21-வது பாசுரத்தில் "சங்கஞ்சார் திருக்கோயில் கண்டிடவும்—" எனவுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்,

சிவந் திகழ் கருணைத் திருநெறிச் சார்புந் தெய்வமொன்றே யெனுந்திறமும்
சவந்தரு நிலைகள் சுதந்தரத்தியலு கன்மையு நரை திரை முதலாம்
துவந்துவந் தவிர்த்துச் சுத்தமாதிய முச்சுக வடிவம் பெறும் பேறுந்
தவந்திக மெல்லாம் வல்லசித்தியுந் தந்தருள் தருணமீதெனக்கே.

தருணமிஞ்ஞான்றே சுத்தசன்மார்க்கத் தனிநெறி யுலகெலாம் தழைப்பக்
கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக்கருதுங் கருத்துமுற் றெம்மனோர்களிப்பப்
பொருணிறை யோங்கத் தெருணிலை விளங்கப் புண்ணியம் பொற்புறவயங்க
வருணயந் தருள்வாய்திருச்சிற்றம்பலத்தே யருட்பெருஞ்சோதியென்னரசே

எனவும்,

எல்லாம் வல்ல சித்தியை யளித்தற் குரிய திருவருளை "என்பால் வருபவர்க்
கின்றே யருளீகின்றே னீகின்றே னென்றே, தென்பாலிருந்தது
பாரீர் திருச்சிற்றம்மலத்தே திருநடச்சோதி" எனவும்.

சிரத்தையாதிய சுபகுணஞ் சிறிதுஞ் சேர்ந்திலேனருட் செயலிலேன்சாகா
வரத்தை வேண்டினேன் வந்துநிற்கின்றேன் வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன் காத்தை நேருளக் கடையனென் றெனைநீ கைவிடே லொருசண
மினியாற்றேன் தாத்தை யீந்தருள் வாய்வடலரசே சத்தியச் சபைத்தனிப்
பெரும்பதியே.

பத்தியஞ் சிறிதுற்றிலேனுன்பாற் பத்தி யொன்றிலேன் பாமரின்கருணை
மத்தியம் பெறவந்து நிற்கின்றேன் வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப்பறியேன்
எத்தியஞ்சலை யெனவருளாயே லேழையே னுயிரிழப்பனுன்றனை
சத்தியம் புகன்றேன் வடலரசே சத்தியச் சபைத் தனிப்பெரும்பதியே.

எனவுங்கூறியிருக்கின்றனர்,

இவற்றாற் சிரத்தையாதிய சுபகுணங்களும், பத்தியங்களும், பத்தியும் அவசியமாயிருக்க அவைகளில்லாமலுன்றயவை அடைய வந்திருக்கின்றேனாயினும் நீ அருள்புரியாதவரையில் எனதுயிரை விட்டுவிடுவேன் என்றால் ஸ்ரீமத், வள்ளலாரின் தியாக மிருந்தவா றென்னே! அத்தகைய தியாகபுத்தியுடையார்க்குச்சிரத்தைமுத[illegible] வேண்டாமென்று ஆன்றோருமொழிவர். தியாக புத்திமை[illegible] தற்கு மேற்குறித்தவைகளெல்லாஞ் சாதனங்களாக யேற்பட்[illegible] வாகும்.

சத்திய ஞானசபையிற் சேர்ந்தவர்களனைவர்களும் உடல்பொருளா திகளிற் பற்றின்றி தன்னலமொழிந்தவர்களாக வேண்டுமென ஸ்ரீமத், வள்ளலார் குறிப்பிட்டவெண்ணம் அனேகனேக பிரபுக்களும்

மற்றேனையோர்களும் அங்கத்தினர்களாகிச் சபையின் முன்னேற்றத்தை அனுசரித்து நடந்துவந்தார்கள். உலகமானது எந்தமுறையில் நடந்துவருகிறதோ அந்தமுறையில் நடத்துவதுதான் பெரியோர்களின் கடமை, எந்தபொருளையும் உண்மையை யறிந்து அவ்வுண்மையில் உலகம் நடக்க விரும்புதலல்லவோ ஆன்றோர்களினெண்ணம். அப்படியே ஸ்ரீமத், வள்ளலார் பெருங்கருணைத்திறத்தாலும் ஆண்டவன் திருவருளாலும் தோன்றிவிளங்கும்சத்தியஞானசபையின் அருமையை அறிந்து எவ்வெவ்விதத்தில் அக்கொள்கையைப் பரவச்செய்விக்க இயலுமோ அவ்வவ்வகையில் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த பெரியார்கள்முன்வந்து பரவச்செய்வித்தல் வேண்டும். இச்சத்தியஞானசபையின் அமைப்பைப்பற்றி இச்சஞ்சிகை முதலாவது இதழிலிருந்து மானசாரகிரந்தம் விசுவகர்மீயப்படி விளக்கிவருகின்றபடியால் யாவரும் அறிதற்கூடும். இச்சபையானது தியாகபுத்தியுடையவர்களுக்கே யுரியது. ஆன்மலாபத்தை யடையவிரும்புமதிதீவிர பக்குவர்களுக்கே யுரியது. மோட்சவிசசையுடையவர்க்கே யுரியது. ஞான்யோகிகள் தங்கள் வாழ்நாளை நீட்டித்துக்கொள்ளுதற்கேவுரியது, இங்ஙனமன்றி விஷயகாமிகளுக்குரித்தானதல்லவென்பதைப் பின்வரும் பாசுரங்களால் நன்கு விளங்கும்.

ஆகமாந்தமும் வேதத்தினந்தமு மறையு
பாகமாம் பரவெளிநடம் பரவுவீருலகீர்
மோகமாந்தருக் குரைத்திலேன் சுகமுன்னும்
யோகமாந்தர்க்குக் காலமுண்டாகவே, யுரைத்தேன்
சமையமோர் பலகோடியுஞ் சமயங்கடோறும்
அமையுந்தெய்வங்க ளனந்தமும் ஞானசன்மார்க்கத்
தெமையு மும்மையு முடையதோரம்பலத்திறையு
அமைய வம்பலத்தாடும் பொற்பதமுமென்றறிமின்

ஆகையால் எல்லாம்வல்ல ஆண்டவன் திருவருளைப்பெறுதலே பெரியபேறென்றுணர்ந்து அந்நெறியிலே நின்று அதையே உலகெலாம் பரப்ப முன்வரவேண்டுமென்பதை நாம் ஒவ்வொருவர்களும் நன்குணர்ந்து அவ்வகையில் நம்முடைய உழைப்பைசெலுத்துவோமாக. நம்மை நாம் அறியாதவரையில் உலகத்தை நாம் அறியவியலாது. நம்மில்நாம் உண்மைஞானத்தைத்தேடியடையாத வரையில்

உலகத்துக்கு நாம் உதவுதலியலாது, நம்மைநாம் அறிவதற்கான முயற்சியில் பழகுவதற்கே இச்சுத்தசன்மார்க்க சத்திய ஞானசபை அமைக்கப்பட்டுள்ள தென்பதை நாமனைவரும் அகத்திற் கருதி அதன்வழி நடப்போமாக. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

ப-ர்.

ஷடாந்த சமரசம்.

சீகாழி ஸ்ரீமத், ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை அவர்கள்.

(மலர் 1. இதழ் 5. பக்கம் 133-ன் தொடர்ச்சி)

கங்காசத்தம் பிரவாகரூபமான முக்கியார்த்தமல்லாமல் கங்கையிற் கோஷமில்லை கங்கைக்கரைச்சேரியிலே கோஷமென்றுகொள்ளல் இனிக் குந்தசத்தம் ஈட்டிகுத்துமென்றால் ஈட்டி பிடித்தவனைக்காட்டும். இனிச் சோயமென்கிற சத்தம் பூதகாலதேசவயோ விசிஷ்டனான தேவதத்தனைக்காட்டும். அயசத்தம் வர்த்தமான காலதேசவயோவிசிஷ்டனான தேவதத்தனைச் சொல்லுந் தேசகால வயோவிசிஷ்டங்களைவிட்டுத் தேவதத்தனை யவனே யிவன் இவனே யவனென்றுசொல்லும் இனிஜகலக்ஷணை அஜகலக்ஷணை ஜகதஜகலக்ஷணையென்றும் அர்த்தலக்ஷணையென்றும் பாகத்தியாகலக்ஷணையென்றும் பரியாயநாமம் தத்துவமசியிலுதாரண மாயிவற்றி லொன்றைச்சொல்ல யோக்கியமாமோவென்னில் தற்பதம் வாச்சியார்த்தமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி விசிஷ்டகுண பரோக்ஷஞன சிவனைச்சொல்லும் துவம்பதம் வாச்சியார்த்தமாய்க் கிஞ்சஞ்ஞத்துவாதிகுண விசிஷ்டஞன அபரோக்ஷ சீவனைச்சொல்லும் இந்தஉபயவிருத்த உபாதிபதார்த்தத்துக்கு ஏகத்துவஞ் சொல்லாததினாலே பின்னுமிந்த உபயபதார்த்தமான பரோக்ஷத்துவாதி விருத்தன் மாம்சத்தைவிட்டு விருத்தமில்லாத சைதன்னியமாத்திரமாய் லக்ஷியார்த்தமான பிரமகூடஸ்தனை அங்கீகரித்த அ[illegible] தேயிது இஃதேஅது இந்தவிதத்தில் தாதாத்மியமுண்டாக்கும் பின்னு[illegible] அசிபதம் உபயலக்ஷியார்த்தத்திற் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் வித்தையா கற்பிதமெனச்சொல்லும் அசிபதமாய்ந்த வாத்மாவைக்கண்டயிக்கதஸ்போத மாத்திரமே சித்தமென்று வாக்கியார்த்தலக்ஷணம் இப்படி உபநிஷத்துக்களிலேயறிக. இஃது தமிழில் செகலட்சணையாவது விட்டலட்சணையாம், இவ்விரண்டின் உபாதிகளை விட்டது விடாதலட்சணையாம் இதுஉபாதிகளை விட்டாற் சீவனும் பரனும் விடாமலொன்றென்பது விட்டுவிடாத லட்சணை

யாம். இதுவிட்ட உபாதியும் விடாதசீவனும் பரனுமொன்றென்று இப்படிச் சொன்ன அர்த்த லட்சணையை வேறுபண்ணினதும் ஒன்றாக்கினதும் பாகத்தியாகம் இப்படித் தமிழி லென்றறிக.

இனிப் பூர்வோக்த சித்தாப் பேதமான சீவ ஈச்சுராதிகளுக்கு நாம, ரூப விவகார கற்பனையாவது சீவனே- விசுவ, தைசத, பிராக்கியனென மூன்றாம். அவற்றுள், தூலசரீர வியஷ்டியபிமானி, வியாவகாரிகசீவன், புத்தி பிரதி பலித சைசங்கியன், சிதாபாசன், விக்ஷேபரூபன் க்ஷேத்திரஞ்ஞன், சரீரி, பிரமாத்துரு, கர்த்துரு-போக்துரு-சமுசாரி-விஷயி, பாவாத்துமன், விஞ்ஞானமயன், துவம்பத முக்கியார்த்தன், முதலானவை விசுவனுக்குப் பரியாயநாமமாம், சூக்ஷமசரீர வியஷ்டியபிமானி, பிரதிபாஸிக சீவன், சொற்பன கற்பிதன், முதலானவை தைஜதனுக்குப் பரியாய நாமமாம். காரணசரீர வியஷ்டியபிமானி, அவித்தயோபாதிகன், முதலானவை பிராக்கியனுக்குப் பரியாய நாமமென்றறிக.

இனிச் சீவாத்மா. அந்தராத்மா, பரமாத்மாவென ஆத்மத்திரயமுண்டு. அவற்றுள்- தப்தாய பிண்டம்போலத் தேகங்கட்குள்ளே சம்பந்தித்துச் சகல சமுசார விவகாரமுள்ளவனே சீவாத்மா. கமல பத்திரோதகம் போலச் சமுசாரம்பொருந்தியும் பொருந்தாதவனே அந்தராத்மா. லோகவிவகாரத்துக்குச் சாக்ஷி சூரியனெப்படியோ அப்படிச் சீவாந்திர விவகார சாக்ஷிகனே பரமாத்மா. இனிச்சலத்தின் சஞ்சலம் சூரியன் சஞ்சலமென்பதுபோலவும், மேகமோடச்சந்திரனோடுமென்பதுபோலவும், நதியில் ஓடமோடத்தீரத்தின் விருக்ஷமோடுமென்பதுபோலவும், மனையின் துவாரத்திற் பிரகாசிக்கின்ற சூரியகிரணம், கையசைக்கும்போது அசையும் என்பதுபோலவும், தேகத்தின் சனனமரணம், ஆத்துமனுக்கென்பதுபோலவும், நிர்விகாரத்துமனுக்குத் தேகாதியுபாதியாலான அவஸ்தாகற்பனை சமுசார விவகாரமாம். இனி ஈச்சுரனே விராட் புருஷன், இரணிய கருப்பன், அந்தரியாமி யெனமூவராம். அவருள், தூலசரீர சமஷ்டியபிமானி ஈச்சுரன் தத்பத முக்கியார்த்தன் முதலானவை விராட்புருஷனுக்கு பரியாய நாமமாம். லிங்க சரீர சமஷ்டியபிமானி, மகாப்பிராணன்-சூத்திராத்மன்- முதலானவையிரணியகருப்பனுக்குப் பரியாயநாமமாம். காரண சரீர சமஷ்டி யபிமானி, அக்கியானோபயித சைதன்னியன்- காரணோபாதிகன், மாயோபாதிகன்-மாயாபாசகன்- மாயாவயவி, ஜகத்தியோனி ஆனந்தமயன். அக்ஷரன் அவ்வியாகிருதன், சபளப்பிரமன், சகுணப்பிரமன், பரன், பரமன், பரதேவதை முதலானவை அந்தரியாமிக்குப் பரியாயநாமமாம். இனிச்சித்திரபடமானது நாங்வர்ணங்கூடுமுன்னே வெள்ளைப் புடவையென்றும், மேற்கஞ்சிகூழ் அனுலேபத்தால் கடிதமென்றும், மேல் நீலமஷிகாரத்தால் லாஞ்சிதமென்றும், மேலித யோக்கியவர்ண பூரணத்தால் ரஞ்சிதமென்றும், சொல்லப்படும். அப்படிப்பிரமமுதல்மாயாதத்வகாரி

யாதீதமானதே சித்தென்றும், சர்வகாரணமான மாயோபாதியினால் அந்தரியாமி யென்றும், அவ்வியக்தமான சூக்ஷ்ம சரீரசமஷ்டி யுபாதியினால் சூத்ராத்துமனென்றும், வியக்தமான பஞ்சீகிருத பூதகாரியரூப, தூலசரீரசமஷ்டி யுபாதியினால், விராட் புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படும்; பிரமத்துக்குச் சித்திரப்படம் திருஷ்டாந்தமானால், அதில் சித்திரம்யாதென்னில், விரிஞ்சனாதி திருணாந்தமான சேதன பிராணிகளும், கிரியாதி அசேதன விஷயங்களுமான சடாசடரூப சகமென்றறிக. பாரமார்த்திகமான சித்ரூபமொன்றில், மித்தியாத்மக பகுசேதனா சேதன ரூபசக மிருக்கையெப்படி யென்னில் சித்திரப்படத்திலெழுதப்பட்ட நானாவர்ண பேதமான சீதாதிகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அசமர்த்தமான வஸ்திராபாசங்களும்சீதாதிகளைப்பரிகாரஞ் செய்கிற சத்தியமான ஆதாரபடமும், ஏகாகாரமாக விருந்த போலதக்கும் சித்திரப் படத்திலிருந்த கிரிநதியாதிகள் அந்தச்சித்திராதார படத்துடன் சமான மாகாதபடியே சித்ரூபப்பிரமத்தில், வெவ்வேறாகத் தோன்றப்பட்ட சிதாபாச சைதந்நியரான வியாவசாரிகசீவர்கள், சித்துடனே சமானமாய்த் தோன்றினும, மிருத்திகை முதலான சடரூபங்கள், சமான மாகாததினாலே சேதனா சேதனமான சகத்து சித்ரூபப் பிரமத்தில், கற்பிதமென்றே நிச்சயிக்கப்படுமென்றறிக. இனி, சர்வக்ஞத்துவம், சர்வேச்சுரத்துவம், சர்வநியந்தாத்துவம், சர்வாந்தரியாமித்துவம், சர்வகர்த்தத்துவம், சர்வசக்தித்துவாதிகளே ஈச்சுரனுடைய முக்கியகுணமாமென்றறிக. (தொடரும்)

சீவகாருணிய ஒழுக்கம்.

மலர் 1. இதழ் 5. பக்கம் 137-ன் தொடர்ச்சி

(திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்)

வாழ்வகைக்குத்தக்கபடி மிருகம், பறவை முதலியசீவர்களுக்கு அருளால் நியதி யாகாரமாத்திரமிருக்க மனிதர்களுக்குமாத்திரம் வாழ் நியதி யாகாரத்தோடு ஆகாமிய முயற்சி ஆகாரமும் வேண்டுவது அவசியமென்றதெப்படியெனில்:- மனிதர்கள் பிராரத்தப்படி நியதியாகாரத்தைப்புசித்து பிராரத்த வநுபவத்தை நீக்கிக் கொள்வதற்கும், ஆகாமியத்தால் முயற்சியாகாரத்தைப் புசித்துக்கரணேந்திரிய தேகத்தை வலுவுள்ளதாகச் செய்துக்கொண்டு சன்மார்க்க சாதனத்தை யநுசரித்துச் சித்தி முத்தி இன்பங்களைப் பெறக்கடவரென்று கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியாலும், மனிதர்களுக்கு பிராரத்த வாகாரமும் ஆகாமிய முயற்சி யாகாரமும் அவசியம் வேண்டு

224353

மென்றறியவேண்டும். மிருகம், பட்சி, ஊர்வன, [illegible]மென்கின்ற சீவதேகங்கள் தண்டனை நிமித்தம் விதித்த தேகங்களாதலால் பிராரத்த வாகாரங் கடவுள் விதித்தவண்ணம் அருட்சத்தியால் தடைபடாமல் கொடுக்கபபடு மாகலால் ஆகாமிய வாகாரஞ் சம்பாதிக்க வேண்டாமென்றறியவேண்டும்.

ஆனால் சீவகாருணியம் எல்லாச்சீவர்களுக்கும் பொதுவென்று முதலில் குறிக்கப்பட்டதென்னையெனில்:- சீவகாருணிய வொழுக்கத்தில் முக்கியமாக எல்லாமனிதர்களுக்கும் பொதுவில் பசியினால் வருந்துன்பத்தை நிவர்த்திசெய்து ஆகாரத்தினால் திருப்தி யின்பத்தை யுண்டுபண்ணவேண்டுமென்றும், பசியைப்போல் வேறுவகையினால் சீவகொலை நேரிடுவதானால் அந்தச்சீவகொலையைத்தம்மாற்கூடியவரையில் எவ்விதத்திலாயினுந் தடைசெய்து உயிர் பெருவித்துச்சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்றும், பிணி, பயமுதலியவேதுக்களால் சீவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிடில் அத்துன்பங்கள் தங்களால் நீக்கத்தக்கவைகளாகில் நீக்கவேண்டுமென்றும், மிருகம், பறவை ஊர்வன, தாபரம் முதலிய சீவர்களிடத்துப் பயத்தினால் வருந்துன்பத்தையும், கொலையினால் வருந்துன்பத்தையும் எவ்விதத்தும்நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றும், அவற்றுள் துட்ட சீவர்களிடத்துஞ் சிறிது பயத்தினால் வருந்துன்பமாத்திரமே யல்லது கொலையினால் வருந்துன்பங்களைச்செய்யப்படாதென்றும், இவ்வகைமுழுதுஞ் சீவகாருணியமேயாதலால் எல்லாவுயிர்களிடத்துஞ்சீவகாருணியம் வேண்டுமென்று கடவுளால் ஆணை செய்ததென்றறியவேண்டும்.

மனிதர்கள் தங்கள்வாழ்க்கைக்குச்சகாயமாகச்சம்பாதிக்கின்ற உயிர்களில் சிலவுயிர்கள் தாமசவாகாரமாகிய மாமிசவாகாரஞ்செய்வதனால் அவைகளுக்குப் பசியாற்றுவிக்கும்போதந்தவாகாரத்தைக் கொண்டு பசியாற்றுவிக்கப்படாதோ வென்னில்:- ஒருசீவனைக்கொன்று ஒருசீவனுக்கு மாமிசத்தால் பசியாற்றுதல் சீவகாருணியவொழுக்கமேயல்லவென்றும் கடவுள் சம்மதமுமல்லவென்றும் இவைக்கு முழுவிரோதமென்றும் அறியவேண்டும். எல்லாச் சீவர்களுக்கு மியற்கையுண்மை ஏகதேசங்களாகிக் கடவுள் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளுக்கு இடமாகவிருக்கின்றபடியாலும் கடவுளியற்கை விளக்கம் மறைபடும்போது சீவத்தன்மையில்லாதபடியாலும், கடவுளியற்

கைவிளக்கம் ஒன்றேயொன்று மாறுபடாததாகலானும், கடவுளியற்கைவிளக்கமுஞ் சீவவியற்கை விளக்கமும் அந்தந்த தேகங்களினும் விளங்குகின்றபடியானும் ஒருசீவனைவதைத்து அதனால் மற்றொரு சீவனுக்குப் பசியாற்றுதல் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்திற்கு முழுவிரோதமென்றே யறியவேண்டும். புலி, சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் மற்றொரு சீவர்களைக்கொன்று தின்று தாமசவாகாரத்தால் பசியாற்றித் திருப்தியின்பத்தை யடைந்து சந்தோஷிக்கின்றன. அந்தச் சந்தோஷங் கடவுளியற்கைவிளக்க வேகதேசமுஞ் சீவவியற்கை விளக்க நிறைவுமெனவுங் கொள்ளக்கூடாதோ வென்னில், கூடாது. தாமசவாகாரத்தால் பூரண சத்துவமாகிய கடவுளியற்கை விளக்க வேகதேசமும் ஏகதேசத்துவமாகிய ஆன்ம வியற்கை விளக்கமும் விளங்காது. இருளால் ஒளிவிளங்காததுபோல் இதைத்தாமசவாகாரமென்பது என்னவெனில்:- கடவுள்விளக்கம் வெளிப்படாதபடி யான்மவிளக்கத்தைமறைக்க யிம்சையாகார மாதலால் தாமசவாகாரமாயிற்று. இந்தவாகாரத்தால்வந்த திருப்தியின்பமாகிய சந்தோஷவிளக்கம் எதனுடைய விளக்கமென்னில், அசுத்த பஞ்சகரண மாயாவிளக்கமென்றறியவேண்டும்.

ஆத்மானுபவம்:

சென்னை, இராமலிங்க சமாஜம் காரியதரிசி
சாம்பசிவ முதலியாரவர்கள்.

(மலர் 1. இதழ் 5. பக்கம் 142-ன் தொடர்ச்சி)

நான்கு வேதங்களுக்கும் சகல சாத்திர மிதிகாசங்களுக்கும் பிறப்பிடம் அறிவே, அறிவின் குணானுபவ மொருவனறியவேண்டி விருப்பமுடையவனாயிருந்தாற் பஞ்சேந்திரியங்களில் விளையும் உலக விஷயமான பற்பல கெடுதிகளைப் புறம் நீக்கி பஞ்சேந்திரியத்துக்கு முதற்பீடமாயுள்ள அறிவை அகமுகப்படுத்தி நிற்றலே, சாதனைக்கு முதற் படியாம். இடைவிடாது இவ்வகைச் சாதனை அபிவிருத்தி யடையுங்காலத்தில் தான்கண்டதெல்லாங்களிப்பே, உண்டதெல்லாமுணவே, உணர்ந்ததெல்லா முயிரே, என்பது உதிக்கும்.

இவ்வனுபவ மெப்படி எளிதிலொருவனுக்கு விளங்கும். விளங்கவே விளங்கா, இதுபின் வருஞ் செய்யுளாற் செவ்வனே விளங்கும்.

"அறிவைப் படியீ ரயலைப் படிப்பீ
ரறிவை யறியீரயலை— யறிவீ
ரறிவைச் சுகியீ ரயலைச் சுகிப்பீர்
பிறவியறப் பதேவன் பின்"

தத்த முனைப்பால் முதிருமின்பமே பேரின்பம். இதைச்சரியாகவொருவனறிந்தால் சுருதி யுக்தி அனுபவத்திற் கிசைந்து மற்றதனைத் தன்வயப்படுத்தித் தானசைவற நிற்றலே தத்த மிலக்கணமேயாம்.

இதில் நேர்ந்த பெரும் பிரயோசனமே அன்பென்றும், அருளென்றும், சிவமென்றுங் கூறுவர் நாம் நன்று இதனை ஆயுங்கால் எவ்வளவோ பாக்கியவானென்று எண்ணி எண்ணி எப்பொழுதுஞ் சிந்தனையேயன்றி வேறின்று. நாம் சிவத்தையடைய வேண்டுமானால் சிந்திந்தலை இடைவிடாது மபற்சித்தல் வேண்டும். சிவம் என்பது மங்களகரமுடையது அக்குணத்தை வகித்தவர்களே வள்ளலாராவர். இக்காலத்தில் சிற்சில வருடங்கட்குமுன் மேற்கூறிய வாறு உழைத்து ஆனந்தமயமாய் அறிவைச்சிவமாக்கி, சிற்சோதியிற் கலந்தும் சிந்தையிலுதித்த சிறப்பெல்லாஞ் சீருட்பெற்ற திருவருட்பாவாக உவந்தளித்த திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென வழங்கும் சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகளே யாம்வணங்கும் கடவுள். இவ்வாத்மானுபவ வுண்மை விளக்குமுபர் திருவருட்பா வொன்றே யாம்வாசிக்கும்வேதம் இப்போற்றலுடைய பெருந்தகைப் பெம்மான், சீவகாருணியத்திற் சிறந்தவராகையால் உலகுய்யும்படி தானனுபவித்ததைத் திருவருட்பாக்களாக்கி உலகத்தில் வடமொழி வேதமறியாத யாவரும் தமிழ்வேதமாகப்போற்றி வரும்படிச் செய்த பேருதவியை நாம்கண்டுங் கேட்டும் இருக்கின்றோம்.

சித்தநிலைதானே சிவமென்றறிந்து உத்தமரெல்லோரும் உள்ளன்போடு அவா மிக்குற்று அருட்பாவை அனுதினம் பேணுதல் பெருங்கடன்.

முற்றிற்று.

அன்பு.

(மலர் 1. இதழ் 5. பக்கம் 141-ன் தொடர்ச்சி)

அன்புருவாகிய ஆண்டவனை மயலற்ற அறிவினாலறிதற்கூடுமல்லது மயல் நிறைந்த மனத்தாலும் மனத்தோடியைந்த வாக்கினாலு மறிதற் கியலாவாம். இதுபற்றியே ஸ்ரீமத் வள்ளலார்,

மட்டகன்ற நெடுங்காலம் மனத்தால் வாக்கால்
மதித்திடினும் புலம்பிடினும் வாராதென்றே
கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் காணநீக்கி
கலையகற்றிக் கருவியெலாங் கழற்றி மாயை
விட்டகன்று கருமமல போதமியாவும்
விடுத்தொழிந்து சகசமல வீக்கநீக்கிச்
சுட்டகன்று நிற்க லவர்தம்மை முற்றுஞ்
சூழ்ந்து கலந்திடுஞ் சிவமே துரியத்தேவே.

எனவும்,

அறிவி லறிவைஅறியும் பொதுவிலானந்தத் திருநடம்யான்காணல்வேண்டும்
செறிவிலறிவாகிச் செல்வாயோதோழி செல்லாமல்மெய்ந்நெறி வெல்வா
[யோதோழி]

எனவுங் கூறியுள்ளார்களாதலின் அவ்வறிவுடையார்தான் அன்பைப் பெறுதற்குரியவர். அவர்தான் அறிஞர் அவர்கள் தனது தற்போத மிழந்தவிடத்தில் அன்பு பெருகும். அவ்வாறு அன்பு பெருகவும் தற்போத மிழக்கவும் ஆன்றோர்களெல்லாம் அனந்தம்பாடல்களைப்பாடி அமுதமுதன்மை பெருக்கியிருக்கின்றனர். அவ்வன்புடையார்களின் பாடல்களே மிகவும் சிறந்தனவாம். அப்பாடல்களில் மயக்கமென்பதோ சிறுத்துணையுமிராது. அவர்களே தெளிந்தஞானிகள். அவர்கள்பாட்டைப் படிக்குமறிஞர்களும் அதேயனுபவத்தை யடைவார்கள். அவ்வணம் கரைகடந்த அன்பினாலும் ஆண்டவனிடத்திலேயுள்ள உரிமையினாலும் ஸ்ரீமத் வள்ளலார்:-

வாதனைக்கிரங்கல். (5)

பாயிரமாமறைகளெலாம் பாடுகின்றபாட் டென்பாட்டே யென்றறிந்து கொண்டேன் பரம்பொருளுன் பெருமை,

ஆயிரமாயிரங்கோடி நாவுடையோ ரெனினு
மனுத்துணையும் புகலரிதே லந்தோவிச்சிறியேன்
வாயிரங்கா வகைபுகலத் துணிந்தே னென்னுடைய

மனத்தாசை யொருகடலோ வெழுகடலிற்பெரிதே
சேயிரங்கா முனமெடுத்தே யணைத்திடுந் தாயனையாய்
திருச்சிற்றம்பலம் விளங்குஞ் சிவஞானகுருவே
(௬)

ஊனுரைக்கு முயிரளவு முலகளவு மறியே
னுன்னளவை யறிவேனோ வென்னளவை யறிந்தோய்
வானுரைக்க மாட்டாதே வருந்தினவே மறையும்
வகுத்துரைக்க வறியாதே மயங்கினவே யந்தோ
கோனுரைக்குங் குறிகுணங்கள் கடந்தபெரு வெளிமேல்
கூடாதே கூடுகின்ற கோவே நின்னியலை
நானுரைக்க நாணேனோ நாணேனோ நவில்வேன்
நானெவே நானுகின்றே னடராசகுருவே.

அனுபவமாலை (அ௩)

வான்கொடுத்த மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரியும்
வள்ளலெலாம் வல்லவர்நன்மல ரெடுத்தென்னுளத்தே
தான்கொடுக்க நான்வாங்கித் தொடுக்கின்றே னிதனைத்
தலைவர் பிறாணிகுவரோ வணிதாந்தாமுளரோ
தேன்கொடுத்த சுவைபோலே தித்தித்தென்னுளத்தே
திருக்கூத்துக் காட்டுகின்ற திருவடிக்கேயுரித்தாம்
யான்கொடுக்கும் பரிசித்தமாலை மட்டோதோழி
யென்னுயி யுடல்பொருளுங் கொடுத்தனனுள்ளின்சித்தே.
(அச)

என்மாலை மாத்திரமோ யார்மாலை யெனினு
மிறைவரையே யிலக்கியமா யிசைப்படுதெனிலவைதாம்
நன்மாலையாகுமந்தச் சொன்மாலை தனக்கே
நானடிமை தந்தனம்பல் வந்தனஞ்செய்கின்றேன்
புன்மாலை பலபலவாப் புகல்கின்று ரம்மா
பொய்புகுத்தாற் போற்செவியிற் புகுந்தோறுந்தனித்தே
வன்மாலை நோய்செயுமே கேட்டிடவும் படுமோ
மன்றுடிப்பதம்பாடி நின்றாடு மவர்க்கே, எனக்
[illegible]யிருக்கின்றனர்.

அங்ஙனம் அன்புநிறைந்த ஆன்றோர் வாக்கியங்களில் நாமன்பைச்செலு[illegible]வோமாகிலவ்வான்றோர்க்குச் செலுத்தியதேயாகும். அவ்வாறு தான்களன்பிலடையு மின்பங்களைக்கண்டு மற்றயாரும் தம்போலின்பத்தை [illegible]றுக் கூவியிருக்கின்றனர். நாம் கவனிக்கின்றோமில்லை நாம்கண்டதே[illegible] கொண்டதே கோலம் என மனத்தின்பான்மையிலே போகின்றோம். [illegible]த்திலே யுரிமையுடையாரென்பதைக்காட்டி, ஸ்ரீமத்வள்ளலார்:-

நினைந்து நினைந்துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்தன்பே
நிறைந்து நிறைந்தூற்றெழுங் கண்ணீரதனா லுடம்பு
நனைந்து நனைந்தருளமுதே நன்னிதியே ஞானநடத்தரசே
யென்னுரிமை நாயகனே யென்று
வனைந்து வனைந்தேத்துதுநாம் வம்மினுலகியலீர்
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ் சொல்கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண மிதுவே.
நீர்பிறரோ யானுமக்கு நேயவுறவல்லேனோ
நெடுமொழியே யுரைப்பனன்றிக் கொடுமொழி சொல்வேனோ
சார்புறவே யருளமுதந் தந்தெனைமே லேற்றித்
தனித்த பெருஞ் சுகமளித்த தனித்தபெரும்பதிதான்
சீர்பெறவே திருப்பொதுவில் திருமேனி தரித்துச்
சித்தாடல் புரிகின்ற திருநாள்களடுத்த
ஓர்புறவே யிதுநல்ல தருண மிங்கேவம்மி
னுலகியலீ ருன்னியவா றுற்றிடுவீர் விரைந்தே.

எனக்கூறியருளினர். ஆகலின் நாம் நம்முடைய மனப்போக்கைத் தவிர்த்து நம்மையாளுடைய பரமாச்சாரியராகிய ஸ்ரீமத், வள்ளலாரின் திருவாக்குகளின்படி நாம் நம்மைக்காண முயற்சி செய்ததின்பின்னர் ஆண்டவனின் திருவருளின் பெருமையை வியந்துபாடி அன்பை வளர்த்து அவ்வனபுருவைப் பெறுவோமாக.

அருட்பிரகாசம் அவாவும் அன்பர்காள்!

"எல்லாஞ் செயற்கூடும்" எனவுரைத்த வள்ளற் பெருந்தகையார் வாய்மொழிப்படி இனிநம், 'அருட்பிரகாசம்" வியாசப் பெருக்கானும் வடிவழகாலும், மற்றும் பல்வகைச் சிறப்பானும் சுக்கில பக்கச் சந்திரனை யொத்துப் பிரகாசிக்குங் காலஞ் சமீபித்திருத்தலின், இதனைக்கண்ணுறும் மெய்யன்பர்கள் பலரும் போதுத்துறையி லுழைக்க முன்வந்து பல்லிடங்களிலுஞ் சந்தாதாரர்களை யேற்படுத்தி இவ்வருட் பிரகாசத்தை எங்கும்பிரகாசிக்கச்செய்ய வேண்டுகின்றனன்.

ப—ர்.

ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள்.

(தில்லையாளி, ஸ்ரீமான் த. வேதியப்பிள்ளை அவர்கள்.)

(மலர் 1. இதழ் 4. பக்கம் 110-ன் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் வரைந்திருக்கின்ற சீவகாருணிய ஒழுக்கமானது தன்னை ஊன்றிப்படிப்போர் யாவரேயாயினும் அவர் மனதைஉருக்கி அவரைத் தன்வசப்படுத்துந் தன்மையுடையது. சீவகாருணியத்தைப்பற்றி வேறியாரும் இதற்கு முன்னும் பின்னும் இதைவிட அதிகமாக எழுதியிருக்கக்காண்கிலம். இனியும் எவரும் எழுதமுடியுமென்றுஞ் சொல்வதற்கில்லை. அது "மண்ணினிற்பிறந்தார் பெறுபயன்மதிசூடு மண்ணலாரடியார்தமை யமுதுசெய்வித்தல்,, என்றமறைப்பொருளை ஆதாரமாகக்கொண்டது. தானங்களிற் சிறந்தது அன்னதானமே என வற்புறுத்திக்கூறுவது. மனிதன் மற்றைய மனிதர்மாட்டும் ஏனைய உயிர்களின்மாட்டும் அன்பும் அருளுந் தாங்கி ஒழுகவேண்டுமென்னும் அறநெறியைப் போதிப்பது. பெருநாவலர்பெருமானும் மனிதர் மனிதர் மாட்டுச்செலுத்தும் அன்பைக் குறிக்குமிடத்து "அன்பின்வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் கென்புதோல் போர்த்தவுடம்பு,, என்றுகூறினர். இதன்பொருள் அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற வுடம்பே உயிர்நின்ற உடம்பாவது. அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற் போர்த்தனவாம் உயிர் நின்றனவாகா என்பதாம். மனிதர் ஏனைய வுயிர்கள்மாட்டுச் செலுத்தும் அருளைக் குறிக்குமிடத்து "மன்னுயிரோம்பி யருளாள்வார்க்கில் லென்ப தன்னுயிரஞ்சும் வினை,, என்றருளினர். இதன்பொருள் நிலைபேறுடைய வுயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவானுக்குத் தன்னுயிரஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்,, என்பதாம். மனிதன் மனிதர்மாட்டுச்செலுத்தும் அன்பானது ஒருவர்க்கொரு துன்பம் நேர்ந்தகாலத்து அதனைத் தனக்கு நேர்ந்ததாகக் கருதி அதனை நீக்க முயலல் வேண்டும். மனிதர்க்கு நேருந்துன்பங்களாவன ஆதியான்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், எனமூன்றுவகைத்தாம். அவற்றின் ஆதிதெய்விகமானது இயக்க, இராக்கத, ப்ரேத, பிசாசுகளானும் சீதவாத ஆதபங்களானும் உண்டாகுந்துன்பமாம். ஆதிபௌதிகமானது, சோரவியாக்கிர சர்ப்பாதிகளினு லுண்டாகுந்துன்பமாம். ஆதியான்மிகமானது, [illegible] பிணிமுதலியவைகளால் மனிதர்களுக்குண்டாகுந்துன்பமாம். இவற்றுள் [illegible]னையவிரண்டும் தெய்வசங்கற்பத்தினாலும், பஞ்சபூதங்களினாலும், மனி[illegible] எதிர்பாராமல் ஏகதேசத்தில் நிகழக்கூடிய துன்பங்களாதலின் அவற்றை முற்றிலும்நீக்குதல் மனிதவல்லமையினடங்காத தொன்றாயினும் அவ்வேர்க்குறித் துன்பப்படும் மனிதர்களுக்கு இரங்கி அத்துன்பங்களுக்குப் பரிகாரமாக தம்மாலியன்றவரை உதவிபுரிதல் அன்பின்பாலதாம். மற்றைய ஆதியான்மிகமானது, ஒவ்வொரு மனிதர்க்கும் அவர்கள் பிறந்ததுமுதல்.

அருட்பிரகாசம்.

இரக்கும்களையும் ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொருவேளையும் அவர்களை வருத்தக்கூடியவை பசி, பிணி முதலாகிய துன்பங்களாயிருத்தலின் சீவகாருணியத்தைக் கடைபிடித்தொழுகுபவர்கள் ஒருவருடைய பசியைக்கண்ட மாத்திரத்தில் எப்பாடுபட்டாயினும் அப்பசியை மாற்றமுயலல்வேண்டும். அச்சமயம் தன்னால்மாற்றமுடியாவிடின் மற்றொருவரைக் கொண்டாவது மாற்றுவிக்க முயலல் வேண்டும். பசியின் வருத்தங் கொஞ்சமாமோ? அத்துன்பத்தின் கொடுமையை அதனை அனுபவித்தவரேயறிவர்.

"மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை — தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்,,

என்று நம்மூதாட்டியார் பசியின்கொடுமையை விளக்கியருளினார். இத்தனை நன்மைகளை யிழக்கச்செய்து உலகத்தையே தலைதடுமாறச்செய்கின்ற கொடிய பசித்துன்பத்தை ஒருவர்பாற் கண்டபோது துடிதுடித்து உடனே அதனை மாற்ற முயல்பவர்களே புண்ணியசீலர்கள். அவர்களே ஆன்ம லாபத்தை அடையக்கூடியவர்கள். இதனைத் தெய்வப்புலவர்

"ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலின் பின்,,

இதன் பொருளாவது, பசியை யடக்கத் தவஞ்செய்பவரின் வலிமையைவிட அப்பசியை மாற்றுவாருடையவலிமை பெரிது என்பதாம். தவசிகளைவிட பசியைமாற்றுவார் பெரியவர் என்றாயிற்று. இங்ஙனம் பசிப்பிணியை நீக்குந் தயை யுடையவர்கள் மற்றப்பிணிகளையுந் தம்மாலியன்றவரை நீக்க முன்வராமலிரார். ஆதலின் அதைப்பற்றி விரிக்காமல் விடுத்தனம். நிற்க இனிமனிதரொழிந்த மற்றைய வுயிர்கள்மாட்டு அருள் செலுத்தல் எங்ஙனமென்னில், வாய்பேச வறியாத அச்சீவராசிகள் துன்புறுங்காலத்து அவைகட்கு இரங்கவும், தம்மாலியன்றவரை இத்துன்பங்களை மாற்ற முயலவும், தமக்குச் சம்பந்தப்பட்ட பசுமுதலிய வுயிர்களுக்கு ஆகார முதலியவை கொடுத்து காப்பாற்றுதலும், அவைகட்கு ஊறுசெய்யாதொழிதலும், அருளுடைமையாம். இதுவும், சீவகாருணிய முடையவர்களின் கடமையென்க. இதனானே, சீவகாருணியமே உருவமாகக்கொண்ட நம் வள்ளல் மனிதர்களின் சாதி மதபேதம் பாராமல் யாவராயினும் பசிப்பிணி யுற்ற காலத்தில் அவர்களுக்கதனை யுடனே நீக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தி மிக்க விரிவாகவும் உருக்கமாகவும் அழகாகவும் சீவகாருணியஒழுக்கக் கட்டுரை வரைந்தருளினர் இதன்விரிவை ஸ்ரீமத் சுவாமிகளின் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் காண்க.

ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள் ஜாதகம்.

குமாரக்கடவுள் அகத்தியர்க் குரைத்தல்

(தருமச்சாலை ஸ்ரீமத், சுப்பராய சுவாமிகள்)

ல		சனி	குரு
			செ கே
ராகு			
		புத சந்	சுக் கு

உதயமே மீனலக்கினமா யொரு பெருவ குரவனு நான்கிற்
சிதைவிலா திருந்தும் புந்தியுஞ் சசியுஞ் செவ்வியதலாத் தினிலேயு
பதைவுறு நீச்சனுகியும் பிருகு பாஸ்கரன் றன்னொடு சேர்ந்தால்
சதியிவன் றனக்கு மோட்சமேயன்றி கற்பமுஞ் சாதிக்கான் காணே.

மேவிய ஞானன் ஐந்திடம்வுதய மீனமா மிறையு நான்கிரண்டில்
தாவியே ஞான மோட்சகாரகனுஞ் சாம்புவன் மகனுமே நீச்சம்
ஆவிதா னிவர்க்குப் போவதுமிலைகாண் ஆத்துமஞ் சேத்துமத் தடங்கா
மாவிரதத் தாலிவ்வுல கனைத்தும் வள்ளலாய் வழங்கு மாதவனே.

வினவிய சவுரி கணக்கன் வீடதனில் வீற்றிடத் தபனவன் கோண
மனையிடத் திருந்தாற் றயிரியவானு மணமக வழிசெலுத் திடுவான்
சனதனம் படையான் கற்பவேதியினாற் கருதியோர் பொருளையு முடிக்கான்
நனவினிற் சுழுத்தி நாட்டமே யடைவான் நானிலத்திறக்கங் கொள்வானே.

ஆதலால்யின்னுன் றனக்குப்பத்தாண்டில்அடிமையும் பொருந்திமேலோன் றிற்
காதலா வுன்றன் குலமுறை வழக்கிற் கற்பமுமுணக் கொடுத்திட்டேன்
பூதலந் தன்னைத் திருத்துசெங்கோலும் பூதமாயுடல் வரு குணமும்
சாதனை யனைத்தும் விட்டிடுந்திறமும் சத்தியா லுணர்த்த மேவினனே.

[illegible]தா மாண்டிற் செய்திடுஞ் சித்திக் கற்பத்திலிருந்த பொய்யனைத்தும்
[illegible]வது மொழித்து முப்பதாமாண்டில் வாலையைப்பிடிக்கவைத்தனன்காண்
[illegible]ருமதி சித்திக் கன்னியனுகிப் பிறப்பொடு யிறப்பு மற்றிருந்தான்
கருவிக ளொருவி நாற்பதாமாண்டில் கைவல்ய ஞானம் பெற்றனனே.

இப்பெருஞான சித்தி வந்தெய்தி யிவ் வுலகதனி னூற்பதனில்
ஒப்பருங் குணத்தா யைம்பதின்மேலே யுடலொழித் தோருடம் பெடுத்தான்
செப்பரு முடலம் பொன்னென்றேன் பூதகாரிய வுடலதா யிருப்பான்
தப்பிலா தெவருங் காணவே மாறித்தரித்து வந்துதிப்பன் சத்தியமே.

மண்ணுல கனைத்துந் திருத்தவுங் குரவ வடிவெடுத் தாரியா காட்டின்
பெண்மய லற்ற சித்தர்தங் குழுவிற் பேசிட டைதிசைப் புனலிற்
கண்ணிமைபோலு மெவ்வுயிர் தனையுங் காசறக் கண்டுமெய் யுணர்த்தி
புண்ணியம் வருமா றின்னவன் புரிவான் பொன்னுல காரு மிவ்வுலகே.

(தொடரும்.)

பிராணனும் அதைக்காப்பாற்றும் வழியும்.

தில்லையாளி, ஸ்ரீமான் N. தம்பியப்ப செட்டியார் அவர்கள்.

(மலர் 1 இதழ் 5 பக்கம் 149-ன் தொடர்ச்சி.)

இத்தகைய வேலைக்கு சுவாசப்பயிற்சி யென்று மோர்பெயரு முண்டு. தேகப்பயிற்சியைவிட சுவாசப்பயிற்சியானது மனிதவர்க்கத்தினற்கு மிக்க அவசியகமானது. மனிதருடைய தேகத்தில் காற்றுஒருபங்கு தீஅரைப்பங்கு நீர்கால்பங்காக யிருந்துவருமாயின் அத்தேகத்தில் வியாதிஅல்லதுநோய் என்பது அபூர்வமாம். நோயென்பதும் வியாதியென்பதும் அபாவம். அபாவமென்பது இல்லாமையே. இருள்என்று சொன்னமாத்திரத்தில் அவ்விடத்தில் வெளிச்சமில்லைஎன்று நாம்அறிந்துகொள்வதோடும் இருள் என்றபொருள் அபாவமென்று நாம்அறிந்துகொள்ள நேரிடும். அங்ஙனம்போலவே, வியாதியென்று நாம்கூறுவதைவிட பிராணனுடைய குறைவு என்பதாகக்கொள்ளின் நலமாகவிருக்கும். முன்சொன்ன வாயு, தீ, நீர் அலது வாதபித்த சிலேட்டுமங்களின் அளவுகள் ஒன்றுக்கொன்று கூடுவதினாலும் குறைவதினாலும் வேறு தொந்தங்களினாலும் வியாதி தேகத்தில் உதிக்கின்றது. அவ்வாறு பூதங்கள் தத்தம் நிலையிலும் அளவிலும் இயங்கி வருவ[illegible] சுவாசப்பயிற்சியே பிரதானமென்பது நாம்எடுத்துச்சொல்லா[illegible] விளங்கக்கூடியதாம். ஒருகடிகாரத்துக்குப் பலசக்கரங்களிருப்பினும் ஒருச்சக்கரத்தினிடத்தில் நாம் சாவிகொடுக்கும்போது மற்

றையச் சக்கரங்களையுந் தத்தம் நிலையிலிருந்துமாறாமல் இயங்கச் செய்விக்கும் வன்மை சாவிபெறும் ஒற்றைச்சக்கரத்தினுள்ளமைந்துள்ளதுபோலவே சுவாசமாகியசாவியால் பிராணனுக்கு நாம் சாவிகொடுத்து சரியான நிலைமையில் வைத்து விடுவோமாயின் அப்பிராணனனது மற்றைய பூதங்களின் அதிக்கிரமத்தைக்கண்டித்துத் தத்தம் நிலையில் இயங்கச் செய்விப்பதோடும் தேகத்தில் பிராணவாயுவும்அதிகரித்து பிராணசக்தியும் பெருகிநிற்பனவாம். இப்பயிற்சி நம்பாரதநாட்டிற்குப் புதியதல்ல. தொன்று தொட்டு நம்முன்னோர்களால் கையாளப்பட்டுவந்ததும் வருகின்றதும் வருவதும் ஆம். இடையில் சில்காலமாக சுவாசப்பயிற்சி நுட்பங்களை மேனாட்டார் ஆராயப்புகுந்து தேகப்பயிற்சியோடு சுவாசப்பயிற்சியும் ஒருவாறாக தத்தம் இல்லங்களிலும், கலாசாலைகளிலும், தேகப்பயிற்சிக் கூடங்களிலும், தனித்த விடங்களிலும், பெரும்பாலாயவர் Breathing Exercise என்றபெயரை ஆங்கிலோ பாஷையில் சுவாசப்பயிற்சிக்குச் சூட்டிப்பழகிவருகிறார்கள். நம்மவர்களில் அதற்குப் பிராணாயாமமென ஓர்பெயர் கொடுத்துளார்கள். பிராணன் யாமம் அதாவது பிராணனை அடக்கியாளுதல் என்றபொருள் தரும். வைதீககர்மங்களை உடையவர்களாயினும் இலௌகீக கருமங்களை உடையவர்களாயினும் அல்லது இவ்விரண்டு கருமங்களை மேற்கொண்டவர்களாயினும் தங்களுக்குரிய நித்தியகடமைகளில் இந்தப்பிராணாயாமம் முக்கியமாகவுஞ் சிறப்பாகவுங் கொள்ளத்தக்கதாக விருக்கின்றதென்பதை யெவரும் மறுக்கார். மனிதர்களின் வாணாள் நீடித்தற்கும் வல்லுடம்பிற்கும், நோயின்மைக்கும் அந்தக் கரணங்களின் வளர்ச்சிக்கும், ஆரோக்கியத்திற்கும், இப்பிராணாயாமமே சிறந்தகருவியாக விருக்கின்றது. சாத்திரங்களெல்லாம் சரீரசுகத்தின் பொருட்டே அநு[illegible]களால் கண்டு அறிந்து தேசத்திற்குங் காலத்திற்கும் வர்த்த[illegible]னத்திற்கும் ஒத்ததாக எழுதப்பட்டுள்ளன. அவ்வித சாத்திரங்களுள் பிராணாயாமத்தைப்பற்றி விரிவாகக்கூறும் நூலுக்கு யோகசாத்திரமென்று பெயர். யோகசாத்திரத்துக்கு முக்கிய கருத்தா பதஞ்சலி மகாமுனிவரென்று கூறிக்கொண்டபோதிலும் சித்தர்களாலும் நூல்முகமாக அநேக நூல்கள் வெளியாயிருக்கி

ன்றன. மனிதர்களுடைய வாழ்க்கைக்குச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென நான்கு படித்தரங்களை முன்னோர்கள் வகுத்துள்ளார்கள். சரியையில் பழகாதவன் யோகத்தை அநுட்டிக்கவியலாது. யோகத்தில் தேர்ச்சியில்லாதவன் ஞானத்தை அடையமுடியாது என்பதாக,

"விரும்புஞ் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞான நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிகளன்றே பராபரமே,
யோகியர்க்கே ஞானமோழுங்காம் பேரன்பான
தாகியரும் முன்யோகஞ் சார்ந்தோர் பராபரமே,,

எனத்தாயுமானவரும் கூறியுள்ளார். பதஞ்சலி முனிவரால் கூறப்பட்டுள்ள பார்தஞ்சலமென்னும் ஆறுசாத்திரங்களு ளொன்றாகிய யோகசாத்திரம் இயமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகத்தால் மனோநிற்சல சித்தியாமென்றுசொல்லும். முன்சொன்ன நான்கு படித்தரங்களையும் பாரத நாட்டிற் பிறந்த சைவவைணவ ஸ்மார்த்த அத்வைதமுதலிய மதங்கள் தங்கட் கடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்துள்ளன. இவற்றைச்சதுஷ்பாதமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள் சரியை யென்பது சிவவிஷ்ணுத்தலங்களிற் சென்று ஆலயம்வலம் வருதல், புண்ணிய நதிகளில் நீராடல், பூந்தோட்டங்களில் பிராதகாலங்களிற் சென்று நறுமலர் கொய்தல், தாமாகவே சாத்துதல், மாலைதொடுத்துக்கொடுத்தல், திருக்கோயில் சிரமேணுத்தாரணஞ்செய்தல், தீபமேற்றிடுதல், திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், பெரியோரைவழிபடுதல், விரதங்களனுட்டித்தல், திருக்குளங்கள் வெட்டுதல் முதலிய நற்கருமங்களைச்செய்தலாம். இவற்றால் நல்லஅறிவுடைதையமாகிச் செல்வமோங்கிச் சாலோகபதவி யடைவார்கள். கிரியையென்பது கந்தன் கணபதி, பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேச்சுரன் முதலிய அர்ச்சாவதாரங்களுள் ய[illegible]மொன்றை எண்ணை, பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிர்தம், மா, [illegible]சள், நெல்லிமுள்ளி, நெய், பால், தயிர், தேன், கரும்புரசம், எலுமிச்சம்பழம், இளநீர், சந்தனம், ஸ்தபனகலசம் இவைகளால் அபிஷேகித்து ஒத்தாடைசாத்தி வஸ்திரமணிந்து விபூதிதரித்துச் சந்தனமணிந்து, நறுமலர்சூட்டிப், பரமான்னம், சித்திரான்னம் பழவர்க்கமுதலிய நிவேதித்துத் தூபதீபங்கொடுத்துப் பூசித்த

ஓம், செபம், தபம், யாகாதிகிருத்தியங்களை வேதத்திலுள்ள கன்மகாண்ட விதிப்படி செய்தலுமாம். இவற்றால் நீடுபேறுள மனோதிடமும் உண்மை யறிவு முடையவராய்ப் பெருஞ்செல்வமனுபவித்துச் சாமீப பதவியை அடைவார்கள். யோகமென்பது நாடிகள், வாயுக்கள், ஞானேந்திரியங்கள், கன்மேந்திரியங்கள், அந்தக்கரணங்கள், தன்மாத்திரைகள், பூதங்கள், குணங்கள், வாக்குகள், அகங்காரங்கள், வித்தைகள், சிவதத்துவங்கள், பு[illegible]ருவிகள், வசனாதிகள், என்னும் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையும் ஐந்தவத்தைகளையும், ஆறாதாரங்களையுமறிந்து ஐம்பத்தோரட்சரங்களையும் அவற்றில் நிறைந்திருக்கின்ற சதாசிவமூர்த்தியையும் அறிந்து அவர்சந்நிதானத்தி லுட்புகுந்தருளி வஞ்சகத்தன்மையையுடைய நெஞ்சத்தின் கவலையைநீக்கி இயமநியமாதிகளினின்று இடகலை பின்கலை யென்னும் இரண்டுகலைகளை அப்பியசித்து ஒடுக்கப்படுத்தி ஏழுவாயிலையும் அடைத்து அசைவறநிற்றலாம். இவற்றால் மனோலயமடைந்து திடகாத்திர சரீரம் பெற்றுச் சாரூபபதவி யடைவார்கள். ஞானமென்பது ஸ்தூல சூட்சம காரணங்களாகிய தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையுந் தானல்லவென்றும் இவற்றின் சாட்சியாய் நிற்கும் அறிவே தனது சொரூபமென்றுந் தெளிந்து ஓடும்பொன்னும், உறவும் பகையும், வறுமையுஞ் செல்வமும், வீடும், காடும் புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒப்பாகக்காணும் மனநிலைபெற்று இன்பதுன்பங்களற்று செய்கையற்று நினைவற்றிருத்தலாம். இவற்றால் சனனமரணமற்ற நிருவிகல்பநிலையை யடைந்து சிற்சொரூபத்தில் லயப்பட்டிருத்தலாகிய சாயுச்சிய பதவியை யடைவார்கள். (தொடரும்.)

சித்தார்ணவம்.

சாமீகரவித்தையென்னும் ஹேமவித்தை.

சீகாழி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
நாராயணசாமி அய்யரவர்கள் (India Chemist)

மலர் 1. இதழ் 5. பக்கம் 146-ன் தொடர்ச்சி.

அதாவது கிடைத்தஜென்மம் ஈடேறுவது எப்படியென்றால் மனிதன் என்பவன் ஜீவன்ஜடம்என்பதால் ஆகியவன். ஜடத்தின்

சுபாவம் அழிவது. எதனாலென்றால் ஜீரணசுபாவத்தாலும் நோயாலுமே. இதுஇரண்டும் இல்லாமல் செய்துக்கொண்டால் மரணம் என்னும்பயம் இல்லாமல்போகிறது. ஜென்மஆயுள் நீண்டு வருகிறது. அப்படி நீட்டிவைத்துக்கொண்ட வாழ்நாள்களை வறுமை தரித்திரம், என்னும்சிரமதசை இல்லாமல் செய்துகொண்டு சுத்தஞானமார்க்கத்தைத் தன்னுடைய விவேசனம்என்னும் ஸ்வசக்தியால் நிர்த்தாரணம் செய்துக்கொள்ளவும், ஊடே பிராணாயாமவிதிப்படி 'வாசியோஹம்' பயிற்சிசெய்துக்கொள்ளவும், இதன்கடை நிலையாகிறசச்சிதானந்த போகத்தை தன்னுள்ளேயே தன்னிடத்திலேயே ரஸகுளிகைகளின் சாதகத்தால்பெற்று, ஈஸ்வரனின் ஸ்வரூபானந்த போகத்திலுற்று, லயித்து, ஒவ்வொருவனும் தன்னுள்ளிருக்கும் "ஜகன்மாதாவின் ரூபமெனச்சொல்லப்படும் உட்ஜோதியில் மனம்சென்று மாண்டு அந்தத்தேஜோமயத்தில் மயங்கி, "சாகாமல் செத்துக்கிடப்பதை" "ஜீவன்முக்தி" எனப்புகட்டி நமக்குக்காட்டி (விட்டுக்) கொடுத்துப் போயிருக்கிறார்கள்.

வியாதிஇல்லாமல் செய்துகொள்ளவும் ஆயுளைநீட்டிவைத்துக் கொள்ளவும் சொன்ன பெரியோர்களின் வித்தைக்கு "ஆயுள் வேதம்" எனப்பெயரிட்டுஇருக்கிறார்கள். வியாதிகளைப்பரிஹரிக்க வைத்தியமும் தரித்திரத்தைப் பரிஹரிக்க ரஸவாதமும் குளிகை சித்தியடைய ரசாயனசாஸ்திரமும் ஞானியெனப் பெயர்பூண்டு அடங்கிஒடுங்க ஞானமும் ஸாயுஜ்ஜியப்பேறுபெற யோகமும் இவையெல்லாவற்றையும் பின்னல்போல் கோத்துப்புகட்டின நூல்கள் தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்களின் சாஸ்திரமாம். இஃது "வஜ்ரயான மார்க்கம்" எனப்பெயர் கொண்டது பிரஹ்மவித்தையெனவும், ஹேமவித்தையெனவும் சிலர்வகுத்துப்பேசியிருக்கிறார்கள். ஆந்த்ரபாஷையில் சொல்லியிருக்கிறவேமன்னாவின் சதகத்தில்

இஹமுன சுகயிம்ப ஹேமதாரகவித்யா
பரமுன ஸுகயிம்ப பிரஹ்மவித்யா
இதரவித்யலல்லா ரண்டமுண்டலு வித்யா
விஸ்வதாபிராம வினரவேமா என்று பாடியிருக்கிறார்.

அதாவது தன்உள்ளிருக்கும் தேஜஸில் லயித்து அகண்டஜோதியில் அடங்கி, மறைவதை "ஸாயுஜ்ஜியம்" எனப்புகட்டி இருக்கிறார்கள். கடல்போல் விரிவாய்ப்பேசியுள்ள இந்தவித்தையை ஒரே கோவையாய் வாதம், வைத்தியம், ஞானம், யோகம், எனப்பிரித்துக்கோத்து "புத்திமுக்தி" இரண்டையும் கொடுத்திருக்கிற சாஸ்திரமாக செய்திருப்பதால், இதற்கு ஸித்தஜீவன தந்திரமெனவும் பேரிட்டு விரிவாய்ப்பேசிஇருப்பதால் ஸித்தார்ணவம் எனவும் பெயர்பூண்டது. தமிழ்ப்பாஷையில் வெகுவிரிவாயும்கோவையாயும் உள்ளது. இதரபாஷைகளில் இதைப்போல் தொடர்ச்சியாய்ச் சொல்லப்படவில்லை. இதைநம்மவர்கள் அனேகர் அறிந்திருக்கலாம். இதையே வடமொழியில் ஜனஸமூகங்கள் கர்மவழி வழுவாமல் பக்திமார்க்கத்தில் பரிபக்குவதசை அடையுங்கால் எந்தஜென்மத்திலாவது அடையலாம் எனக்குறுக்கி அடக்கிவிட்டார்கள். ஸித்தர்களோவெனில் கிடைத்தஜென்மத்திலேயே அடையச் சிரமஸாத்தியமானாலும்கூட, இடம், பொருள், ஏவல் இருந்து புத்திகூர்மையும் நுண்மையும் உள்ளவர்களாவது "தம்போல் ஆகட்டும் தம்போல் அடையட்டும்', என்கிற கருணையாலே கோத்துக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

"வையகம் வாழ்க வென்று
வாதகாவியமாம் நூலை......."

என்று கொங்கணர் தம்மூவாயிரத்தை எழுத ஆரம்பித்தமுதல் பாட்டிலேயே ஜெகம்முழுதும் தம்போல் வாழ்கவென்றும், ஞானம் வளர்ந்திட என்றும், வரைந்திருக்கிறார்.

நோயில்லாதிருக்க ஸித்தவைத்திய வித்தையையும், ஆயுளை நீட்டிக்கொள்ள ஆயுள்வேத வித்தையையும், தரித்திரம்இல்லாமல் இருக்க அதாவது பிறரிடம் பிச்சையெடுத்து அதிகாபிச்சை யெனப்படும் சிஷ்யார்ஜிதம் முதலியனவை இல்லாதிருக்க ரஸவாத வித்தையையும், தேகம் அழியாதிருக்க காயஸித்திமார்க்கமும், ஒவ்வொருஜீவனும் அகண்டவெளியாகிய பரவெளியில் ஒளிர்கிற்கும் பரஞ்ஜோதியாகிய பராசக்தியைத் தன்னுள்ளேயே அடையவும் நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறார்கள். தொடரும்.

அருட்பிரகாசம்.

ஆசார சீர்திருத்தமென்னும் நூதன அபிப்பிராயம்.

பிரமஸ்ரீ, M. S. இராஜகோபாலையர் அவர்கள் B. A, L. T.
சீகாழி.

(மலர் 1. இதழ் 5. பக்கம் 146-ன் தொடர்ச்சி)

இதனால் நமது ஸ்திரீகளுக்கு சுவாதந்திரியமில்லையென்று சொல்வது பொருந்தாது. ஸ்திரீஜாதியைக்குறிக்க வடமொழியில் "கிரஹிணீ" என்ற பதமொன்றிருக்கிறது. இப்பதத்திற்குக் குடும்பபாரம் வகிப்பவள் என்று பொருள். புருஷர்கள் சம்பாதிக்க, அப்பணத்தைக்கொண்டு குடும்பயோக க்ஷேமத்தைச் சிக்கனபுத்தியுடன் நடத்தவேண்டியவர்கள் நமது மாதர்கள். தனது மனைவியைக் கலவாது, எப்புருஷன் முக்கியமான குடும்பக் காரியங்கள் செய்கிறான்? மக்களின் விவாக விஷயத்தில் நமது மாதர்களின் வார்த்தைகளே மேலோங்குகின்றன. மதாசாரசம்பந்தமாய்ப் புருஷர்கள் எவ்வாறு தூர்த்தர்களாயினும், அவர்களை ஒழுங்குக்குக்கொண்டு வருவதும் இவர்களே. ஆங்கிலப்படிப்பினால் மதிமயங்கி நிற்கும் மனிதனை, இந்திய வஸ்துக்களை உபயோகப்படுத்தும்படி செய்யவும், இந்தியவைத்திய முறையை அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யவும் இவர்களே காரணர்கள்.

ஆகவே, ஆரியமாதர்கள், புருஷர்களைக், குதிரையைக் கடிவாளத்தால் அடக்குவதுபோல், அடக்கிவருகிறார்கள். எவ்வாறு இவர்கட்குச் சுவாதந்திரியமில்லை எனச்சொல்வது இயலும்?

மேலும், "எவ்வீட்டில் பெண்மணி கண்ணீர் வடிக்கும்படியான நிலைமையிலிருக்கிறாளோ, அவ்வீட்டில் இலக்ஷ்மி வாசஞ்செய்யமாட்டாளென"வும் ஒருவாக்கியம் மனு எழுதியிருக்கிறார். இதுமாதர்களைப் புருஷன் கிஞ்சித்தேனும் வருத்தமுறுமாறு நடத்தக்கூடாதெனவும், அவளிஷ்டப்படியே நடக்கவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கவில்லையா?

நம்மது மாதர்களை நீக்ரோவ அடிமைகளைப்போலவா நடத்துகின்றோம்? நமதுவீடுகளில் அவர்களே ஆதிபத்யம்வகிக்கிறார்கள். இதை, விஷயந்தெரிந்தவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

இவர்கட்கு வித்தைகற்பித்து வரவேண்டுமென்பார் சிலர். இவர்கள் தொழிலனைத்தும் வீட்டிலிருப்பதால் குடும்பயோக க்ஷேமத்திற்கு அனுகுணமானபடிப்பே இவர்கட்குரியது. காலைமுதல் மாலைவரையிலும், தியாக புத்தியுடன் தமது புத்திர, மித்திர, களத்திராதிகட்காகத் தேகத்தால் இவர்கள் உழைப்பது எல்லோருக்குந்தெரிந்த விஷயம். ஆகையால், பிரத்தியேகமான "கசரத்" முதலியவை இவர்கட்கு அவசியமில்லை. மதவிஷயங்களில் புருஷர்களைவிட அதிகம் அறிந்தவர்கள். இதிஹாஸபுராணங்களிலும்,

மதானுஷ்டானமுறைகளிலும், இவர்கட்குப் பிரக்ஞையுண்டு. இகலோககலைகளிலோ இவர்கட்குப்போதுமான பாண்டித்தியமிருக்கிறது. தளியல்செய்தலும், குழந்தைகளை சம்ரக்ஷிப்பதும், குடும்ப வரவுசெலவு சரிவரச்செய்வதும் இவர்களதுகடமை. இவற்றை இவர்கள் அற்புதமாக நடத்திவருகிறார்கள். பாதி விருத்யத்திலோ இவர்கட்கு நிகரான மாதர்கள் பிருதிவியில் கிடையாது.

இத்தகைய மாதர்களுடன் இந்தியர்கள் சுகமாக இதுவரையிலும் வாழ்ந்துவந்திருக்கிறார்கள். இவர்கட்கு அதிகப்படிப்பிற்குக்காரணம் ஏற்படவில்லை. ஆங்கிலேயப்படிப்புப்படித்தவர்கள் தமதுமனைவிகளும் ஆங்கிலேய மாதர்களைப்போலிருக்க வேண்டுமென இச்சிக்கிறார்கள். நமது ஸ்திரீகள் நமதுஆசாரஒழுக்கங்களைக் கைவிடார்கள். இவர்கள் இச்சிக்கும் விஷயம் ஆகையால் சாத்யமன்று. மேல்நாட்டு நாகரீகம் நமதுநாட்டிற்குத் தகாது.

மேல்நாட்டில் புருஷர்கள் வேலையை ஸ்திரீகள்செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். டிக்கெட் கொடுப்பவர்களாயும், குமாஸ்தாக்களாயும், உபாத்தியாயர்களாயும், வக்கீல்களாயும், இவர்கள் வேலைபார்த்துவருகிறார்கள். புருஷர்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் சீக்கிரம் போட்டிவந்தேதீரும். அக்கால முடிவு எவ்விதம் சம்பவிக்குமென யார்தாம் கூறவல்லவர்?

ஈஸ்வரசிருஷ்டியில் ஸ்திரீகள் தங்கள் அழகினாலும் சாதுவாக்கியங்களாலும், தருமநடத்தையாலும் கணவனை ஆநந்திக்கச்செய்யவும், வம்சாபிவிருத்திசெய்யவும் ஏற்பட்டவர்கள். அப்படியிருக்கப் புருஷர்கள்தொழிலை இவர்கள்செய்து, அவர்கட்குச்சமமாகவும், மேலாகவும் வாழுயல்வது ஒழுங்கன்று.

தற்காலம் புருஷர்கட்கே வேலையகப்படுவது துர்லபமாயிருக்கிறது ஸ்திரீகளும் போட்டியாகவந்தால், யாதுசெய்வது?

காளிதாஸ மகாகவி ஸ்திரீதர்மத்தைத் தமது காவியத்தில் பின்வருமாறு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதுவே ஆரியதர்மம். இத்தர்மத்திலிருந்து அணுமாத்திரம் விலகுவது தீமைக்கேயாகும். இந்துமதி மரித்ததைப்பற்றிப் பிரலாபிக்குங்கால், அஜன் அவளைப்பார்த்து, "நீஎன்குடும்பபாரம் வகித்து வந்தாய். எனக்குவேண்டியபோதுதக்க புத்திமதி சொல்லிவந்தாய், நான் ஏகாந்தமாக இருந்துகொண்டிருக்கும்போது நீபிரியசகாயாயிருந்தாய் உன [illegible]ற்பலவித்தைகள் கற்பித்திருக்கிறேன்", என்றுசொன்னான். ஆகவே [illegible]து தனதுகணவனுக்கு மந்திராலோசனை சொல்லுகிறதும், அவனது குடும்பபாரம் வகிக்கிறதும், அவர்ஏகாந்தமாக அனுசோகப்படும்போது தனது புன்சிரிப்பினாலும், இனியவார்த்தைகளாலும் அவனது மனதை திருப்தி செய்விக்கிறதும், 'அவரிடமிருந்து வித்தியாப்பியாசம் செய்து கொள்ளுகிறதும், தனது வேலையெனக் கொள்ளவேண்டும். தொடரும்

அருட்பிரகாசம்:
மாணவர் பகுதி.

பிறையாறு ஸ்ரீமான், ப. அ. கிருஷ்ணசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்

(மலர் 1 இதழ் 5 பக்கம் 144-ன் தொடர்ச்சி.)

ஓர்சமயம் அன்னார் துவக்கிய கருமந் தோல்வியுறினும் மனஞ்சலியாது, தளர்வுறாது, ஊக்கங்குன்றாது, மனவுறுதியோடு அக்கருமத்தி லீடுபட்டு தேகவருத்தம், பசி, உறக்கம், அவமதிப்பு, காலத்தின்தன்மை முதலியவற்றான் நேருந்துன்பங்களையுங் கருதாது, உறுதியற்ற மனமுடையாராகிய தம்மைப்பிறர் மரப்பொம்மையென்று பரிகசிப்பர்க ளென்பதையும் நன்கெண்ணி யூக்கங்கடைப்பிடித்து உறுதிநிலை யடைவார்களாக.

அன்றியும், காலந்தங்கத்துக்குச் சமமானது என்று கணமும் அவம்போக்காத பண்டைகாலத்துப் பெரியோர் பல்லோரின் சரிதங்களையும் நன்காய்ந்தறிந்து ஆள்வினை யுடைமையாம் முயற்சிக்கண் பலகாலும் பிரவர்த்திப்பார்களாக. எற்றுக்கெனின் எந்தச்சரித்திரத்தை நோக்கினும் ஒருவர்க் கேற்படும் உயர்பதவியுங் கீர்த்தியுமாமிவை உழைப்பாலும் விடாமுயற்சியாலும் சித்தித்தனவெனக் காணலாமேயன்றி அதிருஷ்டத்தாலும் தற்செயலாலும் உண்டாயினவெனக் காணற்கியலாதாகலின். அல்லாமலும் மலைஉச்சிசென்று காணவிரும்புநர் இடையில்நேரும் விபத்துக்களைக்கருதாது சென்றாலொழிய விரும்பியதொன்றைப் பெறாராகலின் பாடின்றிப் பயனின்றெனும் முதுமொழிப்படி பல்வகையாலும் முயற்சித்து நன்மைபெற்ற பகீரதன் விஸ்வாமித்திரன் உதயணன் முதலாயினோரைப் பின்பற்றி நடப்பார்களாக.

வெற்றியும் விருதும் பெற்று மகிழ்ந்தமை தத்தம் முயற்சியினாலேயேயன்றி பிறிதொன்றானுமன்றென்ப. ஆகவே முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார் என்னும் முதுமொழிக்கிணங்கி, அதமர் தம்முயற்சி ஆரம்பத்திலேயே இடையூறுபயக்குமென்று கைசோரவிடுவதுபோலவும், மத்திமர் இடையில்வரும் இடையூறுகண்டு முயலாதிருப்பது போலவும் ஆகாது,

"முயற்சித் திருவினையாக்கும் முயன்றின்மை இன்மை புகுத்தி வி[illegible]"

என்னும்செந்நாப்போதார் மறைமொழிப்படி தாம்மேற்கொண்ட காரியத்தில் எத்தனை இடையூறு நேரினும் பின்னிடாது, முயலுக முயலுக மும்முறைமுயலுக என்னும் ஆங்கிலக்கூற்றுப்படி முயன்று நன்மை பெறுவார்களாக. தொடரும்.

உத்தரஞான சித்திபுரத்து சிற்சபைஅமைப்பு.

தூலவுபாசனைக்கேற்ற திருக்கோயில்களின் அமைப்பு.

(மலர் 1. இதழ் 5. பக்கம் 150-ன் தொடர்ச்சி)

ஆகமங்களின் அடைவே தேவ மனிதாதியர்களால் அமைக்கப்படுவன. சூக்கும வுபாசனைக்கேற்ற அகவாலய அமைப்பு அவ்வப் பெரியாரால் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப அவரவர் ஆத்மாநுபவத்திற் சிற்சொரூபமாக அமைக்கப்பெறுவன. இங்ஙனம் மானதமாக அமைக்கப்பெற்ற சிவாலயங்களுள் ஒருவகையினது தொண்டை நாட்டிலே பூசலார் இயற்றியது. அவ்வாலய நிர்மாணக்கிரமமாவது:-

அடுப்பது சிவன்பா லன்பர்க் காம்பணி செய்த லென்றே, கொடுப்பதெவ் வகையுந் தேடி யவர்கொளக் கொடுத்துக் கங்கை, மடுப்பொதி வேணி யையர்மகிழ்ந்துறை வதற்கோர்கோயி லெடுப்பது மனத்துக் கொண்டா ரிருநிதி யின்மை யெண்ணார்.

மனத்தினாற் கருதி யெங்கு மாநிதி வருந்தித்தேடி, யினைத்துமோர் பொருட்பே றின்றி யென்செய்கே னென்று நைவார், நினைப்பினா லெடுக்க நேர்ந்து நிகழ்வுறு நிதியமெலாந், தினைத்துணை முதலாத்தேடி சிந்தையாற் றிரட்டிக் கொண்டார்.

சாதனத்தோடு தச்சர் தம்மையு மனத்தாற்றேடி, நாதனுக் காலயஞ் செய் நலம்பெறு நன்னாட் கொண்டே, யாதரித் தாகமத்தா லடிநிலைபாரித் தன்பாற், காதலிற் கங்குற் போதுங் கண்படா தெடுக்க லுற்றார்.

அடிமுத லுபான மாதி யாகிய படைக ளெல்லாம், வடிவுறுந் தொழில்கண் முற்ற மனத்தினால் வகுத்து மான முடிவுறு சிகரந்தானு முன்னிய முழத்திற் கொண்டு, நெடிதுநாள் கூடக் கோயி னிரம்பிட நினைவாற்செய்தார்.

தூபியு நட்டு மிக்க சுதையுநல் வினையுஞ் செய்து, கூவலு மமைத்து மாடு கோயில் சூழ்மதிலும் போக்கி, வாவியுந் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்து மன்னும், தாபனஞ் சிவனுக்கேற்க விதித்தநாள் சாருநாளில்.

என்றபடி. இங்ஙனம் தூலவுபாசனைக் கேற்ற திருப்பணிகள் மானதவாயிலாகவும் அமைக்கப் பெற்றன. இனித் தூலநிலையினும் சூக்கும வுபாசனைக்கேற்ற ஆலயங்கள் அமைக்கப்பெறும் என்பதைத் திவ்வியாலயங்களுட் காண்க

அங்ஙனம் உபாசனை செய்வார் சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவரா வார். அன்னோர் 'காரணபங்கய மந்தின் கடவுளர்தம் பதங்கடந்து, பூரண மபய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்திலங்கு நாதாந்தத், தானையாற் சிவத்தடை ந்த சித்தத்தார் தனிமன்று, வாரண காரணக்கூத்த ரடித்தொண்டின் வழியடைந்தார். இப்பெரியார் இன்னதிறத்தின ராவர் என அருட்பிர காச வள்ளலார் நெஞ்சறிவுறுத்தலின் (சஎ0-சஅஅ),

"நன்னெஞ்சே கோயிலென நம்பெருமான் றன்னைவைத்து
மன்னுஞ் சிவநேயம் வாய்ந்தோரு—முன்னயன்றன்
அஞ்செழுத் தெல்லாங்கேட்டி லஞ்செழுத்தா மெம்பெருமா
னஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் தமர்வோரு—மஞ்செனவே
விஞ்சும் பொறியின் விடயமெலா நம்பெருமான்
செஞ்சுந் தாப்பதத்திற் சேர்ந்தோரும்—வஞ்சஞ்செய்
பொய் வேதனை நீக்கும் புண்ணியன்பாற் றம்முயிரை
நைவேதனமாக்கு நல்லோருஞ்—செய்வேலை
நீட நடத்தலொடு நிற்றன்முத னம்பெருமா
னோ லடித்தியான மார்ந்தோரும்—வாடலுறத்
தூய நனவிற் சுழுத்தியொடு நம்பெருமா
னேய நிகழ்த்து நெறியோரு—மாயமுறு
மானமது வாய்நின்ற வயநீக்கித் தானற்றுத்
தானதுவாய் நிற்குந் தகையோரும் —வானமதில்
வானங்கண் டாடுமயில் போன்று நம்பெருமான்
ஞானங்கண் டாடுந் தவத்தோரும்—மோனமொடு
தாழ்சடையு நீறுஞ் சரிகோவணக்கீளும்
வாழ்சிவமுங் கொண்டு வதிவோரு—மாழ்நிலைய
வாரியலைபோன்ற சுத்த மாயையினுலாம் பூத
காரியங்க ளாதியெலாங் கண்டொழித்து—வாரியங்கத்
தஞ்சக் தருமலரோன் றத்துவமாம் பூதங்க
ளஞ்சும் பொறியஞ்ச மஞ்சறிவு—மஞ்செனுமோர்
வாக்கு முத லஞ்சுமற்று மாலோன்றன் றத்துவமா
மூக்குங் கலைமுதலா மோரேழு—நீக்கியப்பால்
மேவி விளங்குசுத்த வித்தைமுத லாத மட்டுந்
தாவி வயங்குசுத்த தத்துவத்தின்—மேவியகன்
றப்பா லருள்கண் டருளாற் றமைத்தாங்கண்
டப்பாற் பரவெளிகண் டப்பாலுக்—கப்பாலும்
தீராச் சுகமாய்ச் சிதானந்த மாமொளியைப்
பிராவிருந்த படி யிருந்து—போராது

கண்டது வென் றொன்றுங் கலவாது தாங்கலந்து
கொண்ட சிவ யோகியாங் கொற்றவரும்—மண்டரிய
சத்துவத்திற் சத்துவமே தம்முருவாய்க் கொண்டபா
தத்துவத்தி னிற்குந் தகவோரு—மத்துவத்தில்
தீதுஞ் சுகமுஞ் சிவன்செய லென்றெண்ணி வந்த
யாதுஞ் சமமா விருப்போருங்—கோதுபடக்
கூறுங் குறியுங் குணமுங் குலமுமடி
யீறுங் கடையு மிகந்தோரும்—வீறுகின்ற
சேர்ந்தி னடைந்த வெலாஞ் சீரணிக்கச் சேர்சித்த
சாந்தி யுடனே சரிப்போருஞ்—சாந்திபெறத்
தம்மை யுறுஞ் சித்தெவையுந் தாமுவத்தல் மெய்யாமற்
செம்மையுடன் வாழுந்திறலோரு—மெய்ம்மையினும்
ஆராமை யோங்கு மவாக்கடனீர் மான்குளம்பி
னீராக நீந்தி நிலைத்தோருஞ்—சோரது
தம்பொருளைக் கண்டே சதானந்த வீட்டினிடைச்
செம்பொருளைச் சார்ந்த திறத்தோரு—மண்பொருள்போய்த்
தாயரெனமாதர் தம்மையெண்ணிப் பாலர் பித்தர்
பேயரென நண்ணும் பெரியோரு—மீயதனின்
எய்ப்பரிசா மோர்திரண மெவ்வுலகுஞ் செய்தளிக்க
மெய்ப்பரிசஞ் செய்ய வல்ல வித்தகரு—மெய்ப்படவே
யாவு மறிந்து மறியார் போன் றெப்பொழுதுஞ்
சாவும் பிறப்புந் தவிர்ந்தோரு—மோவலின்றி
வைதிடினும் வாழ்கவென வாழ்த்தி யுபசாரஞ்
செய்திடினுந் தன்மை திறம்பாரு—மெய்வகையில்
தேருலகஞ் சிவமயமாய்க் கண்டெங்கு
மேரு திழியா திருப்போரு—மாறாது
மோனந்தான் கொண்டு முடிந்கவிடத் தோங்குபர
மானந்தா தீதத் தமர்ந்தோரும்,,

எனக்கூறியுள்ளார். இப்பெரியார் அமைத்தருளுவதே உண்மையநுபவத்தை யுணர்த்தும் உண்மைச் சிவாலயங்கள். நமது நாட்டகத்துள்ள ஆலயங்கள் யாவும் இவ்வுண்மை நிலையைக் குறிப்பதற் கமைந்தனவே. (தொடரும்)

பொது-இஃது அண்ணன் தம்பிகளுக்குப் பொதுவா? எனக்கும் உ க்கும் பொதுவா? யாவர்க்கும் பொதுவா? ஆம், தேவர்க்கும் மானுடர்க் கும் பொது. கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்கும் பொது. வல்லார்க்கும் மாட்டா ர்க்கும் பொது. அப்பொதுவில் செய்யும் தாண்டவம் பாண்டரங்கமோ, கொடுகொட்டியோ? அன்று, அஃதொருவரிருவர்க்கே யுரியது. காபாலமோ?

அன்று, அதுவொருவரை அழிப்பது. பின்னையாது? வேதாந்த நி
யொடு சித்தாந்த நிலையும் மேவும் பொதுநடம், தொம்பத வுருவெ
தற்பத வெளியில் தோன்றசி பதநடம், ஆரூறுக்கப்பா லதுவது வர
ஆதிதிருநடம். அங்ஙனமாயின், அந்நடம் எமக்குஎவ்வாறு பொதுவாயிற்
சிவபுண்ணியத்தால், அவன் அச்சொரூபியாகிற்றலால். ஆகலின் உண்
ஞானம் உணர்ந்த சாகாக் கலைஞர் யாவரும் அவன் வேதசொரூபமா
ஞானப்பூங் கொன்றை மாலையைப் புகழ்ந்து 'பொது நடத்தரசே பு
ணியனே, புலவரெலாம் புகழ் கண்ணியனே' எனத்துதிப்பார்.

உத்தரஞான சிதம்பரம் சத்தியதருமச்சாலை.

சென்ற புரட்டாசித்திங்கள் 5-ம்நாள் புதவாரத்தன்று மாதப்பூசவிழா
கொண்டாட்டமும் 11-ம்நாள் ஸ்ரீமத் வள்ளலார் பிறந்ததினக் கொண்டா
டமும், மிகவும் அன்பாகவும் அபிமானமாகவும் நடைபெற்றது. பூசவிழா
னது சிறுவந்தாடு செட்டியார் குல பக்தசிரோமணியாகிய சானகிஅம்ம
ளின் பொருளுதவியாகும். இவ்வம்மையார் என்றென்றும் இக்கைங்கரிய
களில் ஊக்கங்காட்டித் திருவருளுக்குப் பாத்திரராவார்களென்று நாம் எதி
பார்த்திருக்கிறோம். இவ்வணம் அன்பறிவாதி சுபகுணங்களிறைந்த புண்
ணிய சீலர்கள் இக்கைங்கரியங்களுக்குத் தங்கள்தங்களாலியன்ற உதவியை
செய்ய முன் வருவார்களாக.

சத்திய தருமச்சாலை அடிமை,
சங்கரசுவாமி.

பிறைசை, ஸ்ரீமத் அருணாசலசுவாமிகள்.

61-ம் ஆண்டு குருபூசைத் திருநாள்.

வேதாந்த நூல்களின் சிரோரத்நங்களாகிய கைவல்ய ஞானவாசிட்ட
நூல்களுக்கு உரைகண்டருள் முதல்வராகியும், ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்தசுவாமி
கள் முதலாயினோர்க்கு ஞானாசாரியருமாகிய பிறைசை, ஸ்ரீமத் அருணாசல
சுவாமிகளுக்கு நாளது பிரபவஆண்டு புரட்டாசித்திங்கள் 24-ம்நாள் நிரம்
பிய கலைமதி உத்திரட்டாதியாகிய சோமவாரத்தன்று அபிஷேகாதி தூப
தீப நைவேத்திய அலங்காரங்களும் அன்னதானம் முதலியனவும் அதிவிம
ரிசையாய் ஷை ஆலய தருமகர்த்தா பிறைசை, ஸ்ரீமான் வே. சொக்கலிங்
கம் பிள்ளையவர்கள் நன்முயற்சியால் நன்கு நடந்தேறின. அவ்வமயம்
சென்னை, வேதாந்த தருக்கபோதகாசிரியர் ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலுசெட்டி
யார் அவர்கள் தலைமையின்கீழ் ஷை சுவாமிகளின் மாணவர் பரம்பரையுள்
ஒருவரான ஸ்ரீமத் தெ. அ. சுவாமி துப்புசாமியவர்கள் இயற்றிய மெஞ்ஞான
சார விளக்கம் என்னும் அரியநூல் வித்வாங்களால் அரங்கேற்றப்பட்
டது பலஅன்பர்களும் குழுமி சிரவணித்தது ஆனந்தத்தை கொடுத்தது.
சுவாமிகளின் ஆலயம் சென்ற ஆண்டைவிட இவ்வாண்டில் பிள்ளையவர்க
ளின் விடாமுயற்சியால் சீர்திருத்தம் பண்ணப்பட்டது யாவராலும் பாரா
ட்டற்பாலதே. ஆயினும் அடுத்த ஆண்டில் இதனினும் பெருமுயற்சியால்
ஆலயகைங்கரியம் முடிவு பெறுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். அன்பர்களும்,
அபிமானிகளும் உதவிபுரிவார்களாக, சுபம். அ. சு.

சந்தா தாரர்களுக்கு ஓர் அறிக்கை.

[illegible]காறும் நாம் அனுப்பிவரும் பத்திரிகை சிலருக்கு [illegible]பாகவும் சிலருக்கு கைமாறியும் சிலருக்கு நட்பினர் மூலமாயும் கிடைக்கும். பத்திரிகை கிடைத்தவுடன் சந்தாதாரர்கள் [illegible]து நேரானவிலாசத்தை எழுதி யனுப்பவேண்டியது. அத்து[illegible]ன் நமதுநண்பர்களையுந் தூண்டி இப்பத்திரிகைக்கு சந்தாதார்[illegible]ராகச் செய்விப்பது ஓர் பேருபகாரமாகும். பத்திரிகை வேண்டாத அன்பர்கள் நமக்கு வீண்வேலைக்கும் வீண்செலவிற்கும் இடமில்லாமல் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்து விட்டால் அதுவே ஓர்சிறந்த கைம்மாறாகும். பத்திரிகை மாதந்தோறுங் கிடைக்காதிருந்தால் உடனே பத்திராதிபருக்கு அறிவிக்கவேண்டியது. ஆறுமாதங்களாகியும் சந்தாதொகையை அனுப்பாமலிருப்பது தருமமல்ல. ஆகையால் தயவுசெய்து சந்தாதொகையை அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வடலூர், தி. கோ. வரதராஜர், பத்திராதிபர்,
தில்லையாடி போஸ்டு மாயவரம் வழி

வருட சந்தா :– இந்தியா, பர்மா, சிலோன்,
முதலிய விடங்களுக்கு ரூ 2—0—0
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 2—8—0

விளம்பரம்.

இ[illegible]ளம்பரத்தைப் படிக்கும் ஒவ்வொரு[illegible]ளும் இ[illegible] தங்களாலியன்றவரையில் பரவச்செய்யு படி [illegible] கொள்ளுகிறோம்,

[illegible]து அச்சியந்திரசாலையில் சகலவிதமான பு[illegible] எழு[illegible]ளும், நல்லவேலைகளும், குறைந்த சார்ஜு ட[illegible]லவிதமான சௌகரியங்களோடு குறிப்பிட் கா[illegible]ல தவக்கமின்றி தயாரித்துக்கொடுக்கப்படும்.

ஆர்டர் அனுப்பப்பட்டவர்கள் அட்வான்ஸ் கையோடு தங்களுடைய முழுபெயர் விலாசத்தையும் வெளிவாய்எழுதித் தெரிவிக்கவேண்டியது,

இரத்தின விலாசம் பிரஸ்,

பிறையார்.